

ABONAMENTS

Barcelona, mes	500 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre	1.500
Amèrica llatina, Portugal, trimestre	1.500
Països convenci postal, id.	1.500
Altres països, id.	1.500

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1.er — TELEFON 11498
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER DE BARBARA, 11 I 12. — TELEFON 19603

E L T E M P S

Per la regió pirinenca i comarques de Girona domina temps variable i suau. Per la resta de Catalunya el cel està gairebé serè i en registren vents del sector nord, que són forts pel curs de l'Ebre i comarques de Tarragona. Les màximes precipitacions registrades en les darreres 24 hores han estat de 46 litres per metre quadrat a Ribes, 17 a Manresa, 14 a Barcelona i 13 a les Escaldes. El descens de la temperatura a estat notable a tot el país i ha assolit els 20 graus al Port de la Bonança i a gran sobre zero a Ransol (Andorra).

CRONICA

Els satisfets són els més desesperats

No passa dia que la premsa regionalista governamental no dediqui un espai a comentar amb els tons més sinistres l'existència d'unes esquerres a Catalunya; la insistència pren els caràcters d'una obsessió morbosa, lamentable, perquè no hi ha res que la justifiqui. Les circumstàncies els protegen i així i tot no estan tranquils. Fins ara les organitzacions esquerristes no han pogut celebrar cap acte públic a Barcelona; totes les entitats que els són adherides resten tancaades; els representants del regionalisme ocupen llocs de govern; en un mot: tenen tots els trumfos a la mà i, malgrat això, no estan tranquils.

En el joc lliure de la política és natural que les oposicions observin amb rigor l'actuació dels partits que disposen del poder i en denuncien les faltes, les contradiccions, els errors; en moments, però, que el dret de crítica és sensiblement restringit, és simptomàtic que els més garantits contra la llibertat d'opinar siguin els més frenètics en una defensa que les circumstàncies gairebé fan innecessària, perquè es pot dir que els atacs són impossibles. I, no obstant, estan posseïts d'una fúria agressiva que, si altra cosa no, delata que no estan satisfets ni de la seva sort ni de la seva actuació, i per endavant s'agiganten la derrota. Les esquerres, però, no tenen la culpa de la insatisfacció que els afligeix i que és la veritable causa dels neguits que els trasbalsen. Contra això sí que les esquerres són impotents, perquè el mal els ve dels dintres; per això mateix els únics que hi poden fer alguna cosa són els mateixos pacients.

Per a començar, potser seria un bon tractament abandonar el to irritat que s'han avessat a donar als seus escrits. De mica en mica la literatura política va adoptant un espiguet gens agradable i per bé de tota convindria que els més protegits renunciessin a certs recursos poc elegants, sobretot si, tal com diuen, voldrien veure una altra conducta i un altre lèxic en els seus adversaris. Si realment tenen la força que proclamen, no necessiten provocar batalles de mots ni desfermar furors verbals, i si no la tenen, tampoc no els servirà de res el to desesperat, que no escusa als que, si patelxen, patelxen perquè volen.

DOS DISCURSOS POLITICS

EL SENYOR LERROUX PRECONITZA LA DISSOLUCIÓ NO GAIRE LLUNYANA DEL PARTIT RADICAL I ATACA VIOLENTAMENT ELS SOCIALISTES. — SIMULTANIAMENT, GIL ROBLES TRENCA AMB LES DRETES MONARQUQUES I PARLA DE LA REFORMA CONSTITUCIONAL

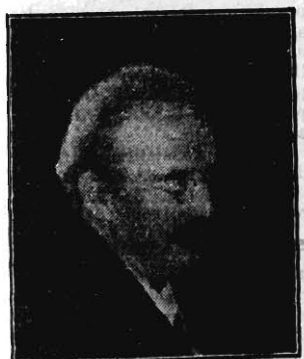
TOTS DOS FAN ALLUSIONS A LA SITUACIÓ INTERNACIONAL

Baños de Montemayor, 26. — S'ha celebrat el banquet d'homenatge al senyor Lerroux.

Un cop acabat l'apat el senyor Martí Duque, president del Comitè provincial de Cáceres, féu ús de la paraula i parlà llargament.

Després el senyor Duque lloà la tasca del governador civil i sol·licità per al senyor Ferrero Pardo la banda de l'Orde de la República, de les forces vives de Cáceres, les quals han manifestat, a més, el seu desig que sigui la que sigui la combinació de governadors que es faci, és mantingui en el seu càrrec actual al d'aquella província.

En aixecar-se a parlar el President del Consell va ésser saludat amb una ovació que durà llarga estona. Entre els aplaudiments es barrejaven els

El professor Paul Nipkow, inventor de la televisió, que ha estat nomenat doctor "honoris causa" de la Universitat de Francfort amb motiu de celebrar el seu 75 aniversari (Foto Urbis Press.)

visques al salvador i al pacificador d'Espanya.

Senyores i senyors — va començar dient el senyor Lerroux: — Una salutació d'agraïment i un prec: que no em poseu sobrenoms.

Agraeix els elogis que ha fet l'orador als seus elogis que obcequen més aviat a l'afecte que a la justícia, perquè poden encoratjar-lo si tornés a trobar-se amb un altre 6 d'octubre. Si així fos — afegeix — tornaria a procedir de la mateixa manera per salvar el país.

Agraeix també i fa constar que encara no considera suficients els elogis fets al senyor Ferrero Pardo. Aquest senyor — afegeix — el vaig portar jo, jo l'he sostingut i jo el sostindré.

En aquest moment deixen de funcionar els altaveus. Al cap d'un quart quedà reparada l'avaria.

(Passa a la pàgina 5, col. 1)

LES JOIES DE TRES MILIONS I MIG

Té la paraula la baronessa de Thyssen

Informes particulars rebuts de Girona ens fan saber que la baronessa de Thyssen es troba gairebé restablerta per complet de les ferides que sofrí en l'accident d'automòbil que costà la vida al príncep Alexis Mdivani.

Contra el que es va témer en un principi, la baronessa ni restarà muda, ni perdrà un ull, ni tindrà el rostre desfigurat. Sortirà de la clínica del doctor Coll, on ha estat atesa, bella com sempre. Unes lleugeres cicatrius constituïran, tot el més, un record inborrable del viatge tràgic que féu amb el príncep la tarda del primer d'agost del 1935.

Però, fóra dels seus familiars i de les persones que el tractaren i conegueren, i qui es recorda del príncep Alexis? El públic, atret vers l'escàndol per determinada premsa, ja només parla i es preocupa de les joies de la baronessa, la desaparició de les quals denuncià el baró de Thyssen.

On són, aleshores joies? Un diari anglès sembla que ha arribat a oferir cinc-centes lliures a qui ho descobreixi. L'oferta no ha tingut eficàcia. Fins ara, les joies no han aparegut. Almenys oficialment.

Ningú millor que la pròpia baronessa per a aclarir d'una vegada aquest misteri. Ella podrà dir si portava o no les joies quan, procedent de París, va travessar la frontera. L'inspector de policia senyor Francesc Fernández, especialitzat en aquesta mena d'affers, ha fet esbrinaments a Albons, a la duana de la frontera i al Ritz de Barcelona — on la baronessa s'allotjà els dies 26 i 27 de juliol — i ha tret la impressió, personalíssima i per tant sempre discutible, que la baronessa de Thyssen degué deixar les joies a París abans d'empendre la seva excursió a Catalunya. «Quan ella pugui parlar — hauria manifestat el senyor Fernández als seus superiors — la troca es desembullarà a l'acte».

Si és cert, doncs, que la baronessa de Thyssen es troba ja en estat d'abandonar la clínica de Girona, ve obligada a declarar, abans d'anar-se'n, per tal d'evitar qualsevol les tentacions i totes les malicioses, el que sapiga respecte de les joies.

«Les va donar a guardar, com és molt possible, a una casa de banca de París? Hauran anat els trencaclosques, i s'ha mort sobtadament, embolicat de ridícul».

Les portà amb ella? Caldria, aleshores, cercar-les de debò.

Fins ara ha tingut la paraula el baró de Thyssen. Ara la té la baronessa.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

TOT ESPERANT LA REUNIO DE GINEBRA

Itàlia abandonaria la S. de les N. si se li volguessin aplicar sancions

Reforços cap a les posicions angleses de Malta i d'Aden

El p'et italo-abissini

Es passarà de la guerra a una acció de policia?

El baró Alois, en unes declaracions que feu abans d'abandonar París, després del recent tractat de la Conferència tripartita, agraïa que l'havia anada el 4 de setembre a Ginebra i en un gest imperceptible no ho impedia.

Sembla que l'actor d'aquest gest que fes impossible per a Roma la seva presència a la S. de les N. de la Societat de Nacions, eliminat així tota esperança conciliatòria, havia d'esser Anglaterra. Ningú no hauria de suposar, ni el ministre d'Itàlia que l'havia, que pogués sorgir de la mateixa Itàlia. Però les coses són com són, i quan es "juga fort" en política, sobretot en la internacional, totes les sorpreses, totes les expectancies són possibles. Si no fos així, Mussolini no hauria fet les seves penúltimes declaracions, en el curs de les quals, contestant una pregunta del periodista senyor Keen, afirmà que si la Societat de Nacions no podia arribar a una solució del conflicte — il·legítim, si no dona la raó a Itàlia — aquesta proposició seria la seva aspiració amb Ginebra, sense Ginebra o contra Ginebra.

Va afegir, encara, que una nació en guerra, com la italiana, no podia ésser detinguda per una concepció estàtica de la vida dels pobles.

Després d'aquestes manifestacions, que pot anar a fer Itàlia a Ginebra? L'amença del Duce projecta sobre les deliberacions que hauran de tenir-hi lloc una ombra ben difícil d'evair, ja que un fall contrari a Itàlia ja se sap que portaria a l'abandonament de la S. de les N. i a la seva separació de la Societat de Nacions, mentre que un fall favorable sempre apareixeria com adoptat sota una coacció, revolant.

Amb tot i que aquestes declaracions podrien representar, implícitament, la renúncia del Duce a anar a Ginebra, cal creure que no se'n desentendrà, almenys mentre no es produeixi una resolució que, en el paroxisme patriòtic a què ha llargat el país, pugui considerar-se com atemptatòria del prestigi d'Itàlia. Es pot esperar això per dues raons: primer, perquè no és de suposar que per molt disposat que estigui Mussolini a tirar al dret, enlloc situat-se en una actitud que allunyaria tota possibilitat de solució harmònica i acabaria de concretar sobre Itàlia, sense cap mena de palliatiu, la circumstància de nació agressora, amb la qual cosa les sancions que preveu el Pacte esdevindrien inevitables.

A més, encara, perquè és possible que cregui en la viabilitat d'una fórmula, que cobriri la seva acció, tot respectant els interessos d'Anglaterra. Cal no perdre de vista que en la Conferència tripartita es plantejava una qüestió de política colonial, que afectava el territori i la sobirania d'un país que n'era absent. Per una coincidència d'interessos, Anglaterra hi defensava la posició abissini; però què passaria si sorgís una fórmula que no toqués els drets d'Anglaterra? Mantindria aquesta el Pacte de Ginebra amb la mateixa energia d'ara? És possible que tinguin oportunitat de veure plantejar aquest joc, ja que Mussolini ha dit, en les seves declaracions esmentades, que l'acció d'Itàlia a Abissínia revesteix un caràcter colonial, que no és res més que una acció de policia.

Acció de policia vol dir fer guerra sense declarar-la. En aquest cas, naturalment, si no hi hagués guerra no hi hauria país agressor, sinó molt al contrari; un país que exerceix el dret que preveu l'art. 22 del reglament ginebrí, que assigna a les nacions associades el deure de civilitzar els pobles inferiors. És clar que no es concepia país inferior un Estat membre de la Societat de Nacions i Abissínia en forma però; però hi podria expulsar-se la "perla de dignitat" com preveu l'art. 16. En tot aquest mecanisme l'informe de Politi

Londres, 26. — Segons el "Daily Mirror", dintre de poc temps embarcaran a Southampton tropes amb direcció a Malta, per tal de reforçar la seva guarnició. Embarcaran destacaments d'artilleria, d'enginyeria i de la guàrdia reial.

Gibraltar, 26. — El navili porta-avions britànic "Glorious" i els destructors "Searcher" i "Woodwich" han rebut l'ordre de dirigir-se amb tota urgència a Malta.

El porta-avions "Glorious" desplaça 22.500 tones, amb una tripulació de 1.100 homes, una esquadra de caca, una esquadra de reconeixement i un avió torpediner.

Londres, 26. — Es confirma que un miler de soldats anglesos abandonaran Anglaterra en el curs d'aquesta setmana, per tal d'anar a reforçar les guarnicions de Malta i Aden. Segons sembla, el ministeri de Guerra es proposa reforçar les guarnicions de Malta i Aden fins al nivell que s'havia previst l'anys passat.

Pot observar-se que un gran nombre de soldats aniran a l'esmentada destinació acompanyats de llurs respectives famílies. Als cercles oficials es fa observar que no se'ls hauria concedit una tal autorització si es considerés pròxima l'existència d'un perill.

Londres, 26. — En ésser interrogat sobre si els homes de la Royal Air Force marxarien la setmana vinent amb els contingents destinats a Malta i Aden, el ministre de l'Aire ha manifestat que no tenia res important a comunicar respecte al particular.

No obstant, segons informes de bona font, entre el material d'artille-

ria que ha estat embarcat a Southampton figuren algunes peces anti-aèries, projectors i altres efectes destinats a la defensa contra els atacs aèris.

Entreviu amb Mussolini

Londres, 26. — El corresponent de "Daily Mail" a Roma, Ward Price, ha celebrat un entreviu amb Mussolini, el qual li ha declarat:

Itàlia abandonaria immediatament la S. de les N. si s'adopten sancions contra ella. Aquestes sancions trobaran la resistència armada d'Itàlia.

A la reunió del dia 4 de setembre Itàlia li enviarà una delegació per fer saber d'una manera clara el punt de vista italià davant el món.

Itàlia, ha afirmat el Duce, no reintercedirà. Si el Govern de Roma modificava la seva actitud, els dos-cents mil fusells italians que es troben a l'Àfrica Oriental marxarien sols.

L'efecte de l'entreviu a Londres

Londres, 26. — Les manifestacions que el senyor Mussolini ha fet a un redactor del "Daily Mail" sobre la intervenció de la Societat de Nacions en el conflicte italo-etíop ha causat sensació a Londres, i ha contribuït a afirmar la posició dels partidaris de "la localització dels conflictes", entre els quals hi ha MacDonald i Chamberlain.

La discrepància que existeix entre els partidaris d'aquesta teoria i els partidaris de reforçar l'autoritat de la Societat de Nacions permeten suposar que en el cas d'un conflicte Anglaterra no es veurà obligada, davant la pressió exercida pels partidaris de l'organisme internacional ginebrí, a exigir una estricta aplicació del

Tot esperant la resolució de la S. de les N. en la seva reunió del 4 de setembre, nombrosos contingents de tropa italiana han emprès el camí d'Eritrea. La foto reproduïx una escena molt repetida aquests dies a l'estació de Gènova (Foto Urbis Press.)

sobre els esdeveniments de Ual-Ual d'Anglaterra un gran paper, que s'afegiria, naturalment, el del plec d'acusació que Itàlia ha anunciat que lliurarà a Ginebra el dia 4 de setembre vinent. Si les coses anessin així Itàlia podria descafellar a Abissínia la seva missió "civilitzadora", per una acció de policia, a canvi d'assegurar a Anglaterra el respecte dels seus interessos de Tsana.

Confia Mussolini que arribi a prosseguir una fórmula semblant? És difícil dir-ho; però no fóra res d'estrany que fos una de les cartes que es juguessin a Ginebra, adreçat amb l'ajut de França, Ara, que representaria per als qui la sostinguessin una tan acceptada posició cínica, equívoca a una burla tan manifestada als principis més elementals de justícia i a la mateixa Societat de les Nacions, que no és de creure que prosperi.

Covenant, sinó que podrà emprar tots els mitjans que consideri oportuns per aconseguir una solució pacífica o almenys retardar les hostilitats.

Itàlia presentarà Etiòpia com a violadora dels seus compromisos internacionals

Roma, 26. — Es confirma que Itàlia assistirà a la reunió del Consell de la Societat de Nacions, en el qual presentarà una extensa memòria demostrativa que Abissínia ha violat els seus compromisos internacionals i que per tant no pot figurar com a membre de la Societat de Nacions.

Sembla que l'efecte que es busca amb la presentació d'aquesta memòria és que l'organisme internacional reconegui la justícia de la tesi italiana.

L'argument de l'esclavitud

París, 26. — Comuniquen de Londres a "Le Matin" que entre els llibres i documents que la delegació italiana presentarà en la pròxima reunió de Ginebra figura l'obra de la stynora

Cinc-cents mil homes prenen part a les maniobres militars que es realitzen al nord d'Itàlia, entre Bolzano i Udine. Ha estat una arribada de soldats d'infanteria prop de la primera de les dites poblacions. (Foto Urbis Press.)

Simon, esposa de Sir John Simon, la qual es consagra des de fa temps a la qüestió de l'esclavitud i recollí nombrosa documentació sobre l'existència de pràctiques il·legals a Abissínia per a mantenir l'esclavitud.

La delegació italiana posarà de manifest l'importància del document fet per una dona que pogué aprofitar-se de totes les fonts d'informació de l'imperi britànic. — Fabra.

Les sancions impliquen la guerra

Ginebra, 26. — Als cercles internacionals d'aquesta capital s'ha cregut sempre que una plena aplicació de sancions, en virtut del Covenant, significa una guerra.

Ha estat favorablement acollida la declaració del senyor Mussolini, segons la qual Itàlia està disposada a assistir a la pròxima reunió del Consell de la Societat de Nacions a fi de donar a conèixer la seva causa a l'opinió mundial. — Fabra.

Mussolini convoca un Consell de ministres extraordinari

Bolzano, 26. — El senyor Mussolini, que ha arribat aquesta tarda a Bolzano, a presenciar les maniobres, ha convocat per a demà a la nit un Consell extraordinari de ministres que se celebrará al Palau del Govern de Bolzano.

En conèixer-se aquesta notícia, ha causat, en general, gran sensació, puix que se suposa que el senyor Mussolini vol discutir amb els seus ministres mesures urgents de caràcter econòmic i polític. — Fabra.

Itàlia segueix els preparatius a Eritrea

Roma, 26. — Aviat marxarà a l'Àfrica oriental el duc de Bergamo, que

té en l'exèrcit el grau de comandant de brigada d'infanteria. — Fabra.

Roma, 26. — El vaixell "Princesa Joana" ha sortit cap a Massaua amb uns 50 oficials i un miler de camises negres. Sabem que l'organització aèria africana serà fortament millorada.

A Eritrea, on hi havia tretze camps d'aterratge el gener darrer, actualment n'hi ha 35.

Nàpols, 26. — Cada vegada s'intensifica més el transport de forces cap a l'Àfrica oriental.

Per a demà està anunciada la sortida dels vaixells "Itàlia" i "Abroia"; el 29 sortiran "Umbria" i "San Luigi"; el dia primer de setembre ho farà el "Biancamano"; el 2, el "Belvedere"; i el 3, el "Gange", a part del "Icària", que actualment carrega material d'aviació.

Londres, 26. — Segons diuen del Caire, són 17 els vaixells italians que, conduint soldats i obrers especialitzats, han travessat el Canal de Suez en els dos darrers dies.

La policia ha pres mesures molt rigoroses per tal de mantenir l'ordre quan passi pel Canal el paquebot "Saturnia", el qual conduirà el gendre i els dos fills del senyor Mussolini, als quals la colònia italiana de Port Said prepara una recepció entusiàstica.

Nàpols, 26. — El paquebot "Nazzario Sauro", que ha arribat cap a Massaua, conduint a bord 80 oficials i 1.140 milicians.

Roma, 26. — S'ha inaugurat la Unió radiofònica entre Roma i Eritrea, per una conversa sostinguda entre el senyor Mussolini i l'Emili del Bono.

A la Legació d'Itàlia a Etiòpia empaquen l'arxiu

Addis Abeba, 26. — En vista de la situació, tots els comerciants estrangers residents a Abissínia fan ràpidament l'inventari dels seus negocis i els dipositen a la Legació respectiva.

A la Legació d'Itàlia es preparen els arxius, per si calgués traslladar-los. (Passa a la pàgina 7, col. 1)

Les grans maniobres militars italianes

200 diputats, 40 senadors i 15 entre ministres i sots-secretaris hi prenen part

Roma, 25. — Han començat cap a l'oest, per part de les grans maniobres militars italianes.

Des d'anit, a les dotze, el nord del país es troba en estat de guerra simulat.

El rei ha arribat al camp d'operacions: aquestes tenen lloc davant de vuitanta oficials estrangers.

Dos-cents diputats, quaranta senadors i quinze ministres i sots-secretaris, mobilitzats, prenen part en aquestes maniobres.

Roma, 26. — Avui, segon dia de les maniobres que es realitzen al sector muntanyós de Bolzano, s'han començat les operacions sobre un front lleugerament modificat després d'anit. S'ha començat la labor comptant amb certes particularitats favorables a les forces que representen resistir la invasió, que són molt més nombroses que les invasores.

Ahí, en el curs del moviment, pogué observar-se cert despla-

la divisió a les ordres del duc d'Aosta i sostinguda pels destacaments propers i carros d'assalt. Aquestes mateixes forces han avançat també protegides per columnes de fum.

Al mateix temps el segon grup de maniobra, del que opera entre Nàpols i Bari, una de les divisions del qual és dirigida pel príncep hereu en persona, continuava les seves evolucions.

Arribada del Duce

Bolzano, 26. — Ha arribat a aquesta ciutat el senyor Mussolini, que ha estat objecte d'una rebuda entusiàstica per part de tota la població. A l'estació esperaven el cap del Govern nombroses personalitats i totes les autoritats locals.

Després de passar revista als destacaments de carabiners i milicians que li han fet honors el senyor Mussolini s'ha traslladat en automòbil a la Prefectura, enmig de les aclamacions de la multitud que s'havia congregat als carrers per on havia de passar el Duce.

Al llarg del trajecte hi havia formades les milícies teixistes amb els seus rentadors i bandes de música.

En diversos carrers hi havia col·locats rètols en els quals es llegia: "Duce, mana's i et seguirem", "Volem seguir l'exemple de Bruno i Vittorio; volem anar a l'Àfrica Oriental", etc.

A la tarda el senyor Mussolini ha estat visitant les obres públiques que es realitzen a la regió de Bolzano per tal de combatre l'atur forçós i establir allí un dels centres econòmics i industrials més grans d'Itàlia.

Bolzano, 26. — El senyor Mussolini ha rebut avui la visita del secretari d'Estat del Departament de Guerra, general Baistrocchi, el qual l'ha posat al corrent de l'estat actual de les maniobres i especialment de la impressió obtinguda sobre l'eficàcia de les noves unitats ràpides motoritzades.

Contra la passivitat fatalista per Ogier Preteceille

A poc a poc, amb el martelleig dels despachos relatant els preparatius de guerra, va creant-se l'ambient adquat a un esclat bèl·lic. L'opinió s'acostuma a considerar el xoc com a inevitable. I, de moment, la seva imminència naix de la oblitada les múltiples implicacions del perill, tot el que enclou de conseqüències gravíssimes aquesta amenaça que el feixisme suspèn sobre la vida dels pobles.

Existeix el deure d'evitar que, en aquest ambient fatalista, s'emussa progressivament la reacció defensiva, sorgida de l'instint de pròpia conservació. Cal

lluitar contra la resignació de tantes víctimes promeses al Moloch imperialista. En una època en què les conquestes de la ciència donen a l'home mitjans d'enorme potència per trobar en la seva batalla permanent amb la Naturalesa contra els elements hostils i li permeten crear benestar i riquesa en proporcions mai somniades; podem resignar-nos a considerar amb fatalisme la guerra, destructora de la vida en totes les seves formes, com a un asot social peribidic, inevitable, contra el qual no podem?

(Passa a la pàgina 4, col. 4)

També els anglesos juguen a soldats... A Hampshire les tropes hi fan maniobres. La foto reproduïx una partida de cartes de quatre soldats, sota el tanc que guarden, a l'encerament de la carretera de Stuckbridge.

(Foto Urbis Press.)

Els Centres Oficials i Tribunals i Jutjats

GENERALITAT

Nota de la Conselleria d'Obres Públiques. — Ha estat facilitada la nota següent: "Sota la presidència del senyor Coll i Rodés, president de la Federació de Municipis de Catalunya i director de l'Escola d'Administració Local de la Generalitat, ha quedat redactat el projecte d'Estatuts de l'Associació de Municipis de la Costa Brava, entitat que varen acordar tots aquells Municipis el dia que se celebrà la Conferència de Girona.

Els representants dels Municipis que formen la Comissió que es va designar per a realitzar tots els treballs preparatoris, han estat convocats per al dia 4 de setembre, a fi de deixar definitivament aprovat aquell projecte.

La repressió de la mendicitat. — Ahir al migdia al despatx de l'Alcalde es van reunir amb el governador general, senyor Pich i Pon, els comissaris de la Generalitat a Girona, Lleida i Tarragona, senyors Macià, Josa de Gomar i Vila, el cap superior de policia de Barcelona, senyor Martí Bagues, i el coronel de la guàrdia civil senyor Garcia Rodriguez per tal de tractar del problema de la mendicitat i estudiar les mesures necessàries per a reprimir-la. A les dues de la tarda fou aixecada la sessió, que continuaria i els acords de la qual es facilitaria la referència corresponent.

Butlletí Oficial de la Generalitat. — En la seva edició de diumenge publica el següent sumari: Presidència. — Ordre donant publicitat al Decret del Govern de la República, del 19 del corrent mes, decidint a favor del Ministeri d'Indústria i Comerç el conflicte positiu d'atribucions que s'hi esmenta, suscitats entre els Ministeris d'Obres Públiques i d'Indústria i Comerç.

Finances. — Ordre recordant als Habilitats el contingut de l'apartat quart de l'art. 10 de la Instrucció de Cèdules personals.

Departament d'Obres Públiques. — Anunci, als efectes de reclamació, de la subhasta per al proveïment de pedra menudallada per a la reparació del ferm del camí de Pontons a Torrelles de Foix.

I en el d'ahir: Justícia i Dret. — Ordre jubilat el secretari de l'Audiència de Girona, senyor Vicenç Martí i Cardoner, per haver complert l'edat reglamentària.

Ordre jubilat el subsecretari de l'Audiència de Lleida, senyor Ildefons Serrano i Carpio, per haver complert l'edat reglamentària.

Ordre jubilat l'oficial de Sala de l'Audiència de Tarragona, senyor Manuel Grollard i Llonch, per haver complert l'edat reglamentària.

Finances. — Ordre donant publicitat a l'ordre del Ministeri de Finances del Govern de la República, en la qual es disposa que els automòbils matriculats a la zona del Protectorat d'Espanya al Marroc que en viatge de turisme entrin a Espanya estiguin exempts del pagament de la Patente de circulació.

Economia i Agricultura. — Ordre autoritzant els membres del Col·legi Oficial de Pesadors i Mesuradors Públics de Barcelona perquè puguin fer el canvi de fiances que han sol·licitat.

Treball. — Ordre declarant compreses en la jurisdicció del Jurat Mixt de Banca, Assegurances i Oficines, Secció d'Oficines no comercials, les entitats particulars dedicades a operacions de capitalització i estalvi realitzades pels mateixos associats.

AJUNTAMENT

La supressió de la venda ambulants. — Una comissió d'industrials i veïns del carrer de la Portaferrissa estigueren a l'Ajuntament per tal de veure l'alcalde gestor a l'objecte de fer-los i agrair-li les disposicions positives.

TORRE PER A LLOGAR

al peu trembla, esplèndid jardí, garatge
Barriada de la Salut
Per a detalls: ESORIAL, 208, de tres a sis

ells mateixos d'aquesta reglamentació, el rei, la reina, els infants de França, vivien en un conegut perpetu.

Quan era organitzat un ball de confiança en el departament de les petites Madames, la seva mare hi baixava per gaudir del seu plaer, i les noïetes, malgrat l'entreteniment de la dansa i en perill d'una torticolis, no podien apartar els ulls de la cara de la reina.

Un matí, la reina s'adonà que el cobrellit del seu liti gran era ple de pols. Es permeté de fer-ne timidament l'observació, que fou tramesa jeràrquicament als criats de la cambra, els quals declinaren tota responsabilitat: aquella pols no era de la seva incumbència; calia adreçar-se al primer servidor de cambra tapissier, el qual, informat de l'incident, establí "que allò no li pertocava".

Al cap de dos dies de recerques es descobrí finalment que "el liti de la reina era reputat noble quan Sa Majestat no hi dormia"; era, doncs, als encarregats del mobiliari a qui calia adreçar-se.

Aquella pobre Maria Leczinska, tan dolça, tan abandonada, tan amorosa i tan resignada, passava cada dia el suplici de dinar en la seva gran antecambra, tota sola, asseguda en una taula, mentre que una multitud de criats i de simples curiosos, drets al seu voltant a una distància respectuosa, la contemplaven en el més gran silenci. Casanova assistí un dia a aquell ceremonial: vestida senzillament, amb una gran cofia al cap, la reina s'assegué davant del seu cobert i començà a menjar sense mirar ningú, sense treure els ulls del plat. Havent trobat gustos d'uns guisats que li serviren, repetí, i avergonyida recorregué amb la vista l'assistència per veure si entre els presents reconeixia algú per a donar-li compte de la seva goluderia. L'hi trobà: "Senyor de Lowendal!" feu timidament. En sentir aquesta mota, el cortès designat avançà profundament inclinat i digué: "—Senyora?" — "Em sembla que aquest plat és un fregat de polstre." — "També m'ha semblat a mi, senyora."

Després d'aquesta resposta, feta amb el to més seriós, el senyor de Lowendal prengué la seva plaça cuminant a reculons. La reina acabà el dinar sense pronunciar ni

una paraula més. Els seus àpats eren la gran atracció dels badocs, parisencs o provincians, que després d'haver vist menjar la sopa a la Delfina, anaven a veure els prínceps com es menjaven la carn d'olla i que corrien fins a perdre l'alè, per anar a veure les filles del rei menjar les postres.

Luis XV tenia els seus guàrdies de corps, els seus guàrdies de la màneja, els seus guàrdies de la porta, els seus guàrdies suïssos; l'etiqueta l'obligava a no restar mai sol; cada nit hi havia una multitud per veure-li canviar la camisa i al matí per veure com es llevava; hem de creure, no obstant, que alguna vegada arribava a sobreure a aquesta contínua vigilància o que els que tenien l'obligació d'exercir-la es mostraven ben negligents: una nit, en entrar sense acompanyament a la seva cambra, es trobà cara a cara amb un home osfereit, que es tirà als seus peus i li explicà que, esgarriat en el palau tot buscant un company, roïdor com ell mateix, passant de porta en porta, havia arribat fins a la cambra reial, don no sabia com sortir. El pobre home ja es veia penjat. El rei el tranquil·lit i li donà uns quants llusos. Hem de dir que tothom entrava al palau de Versalles i circulava el seu gust per totes les grans dependències; l'accés només era prohibit als capítals i als monjos. El més modest passavolant que volgués assistir al dinar del rei no havia de fer sinó proveir-se d'una espasa i d'un barret per a posar-se sota el braç, accessoris que llogaven els conserges del palau, i aquests preliminars autoritzaven a considerar com a perfectament autèntica una singular anècdota consignada pel duc de Luynes en les seves precioses "Memories". No indica la data d'aquesta aventura, però en registra dues versions perfectament concordants.

En un ball de màscares de la Cort fou observat un elegant cavaller que, disfressat de Don Quixot i protegit per una careta de vellut, ballava amb la Delfina, honor reservat als més grans senyors del regne. El rei, curiós de saber què era el príncep de la sang, o si més no, el jove duc i par que saltironava tan agradablement amb

la seva nora, encarregà a un dels seus gentilshomes, el marquès de Tessé, d'interrogar el desconegut. El cavaller, excusant-se de revelar el seu nom, respongué amb esperit i graciositat que a Espanya havia tingut l'honor de veure dinar molt sovint el senyor marquès i cità tal i tal dia tot anomenant sense equivocar-se alguns dels convidats amb els quals havia alternat al mateix temps que amb ell. Això era una referència més que suficient: el marquès de Tessé comunicà, doncs, al rei, que la gallarda màscara era algun noble hidalgo que s'expressava amb molta dificultat en francès, però parlava l'espanyol amb molta elegància, a casa del qual havia dinat moltes vegades durant la seva estada a Madrid.

Intrigat, el rei volgué interrogar personalment el misteriós i discret personatge, el qual, sense ni una ombra de confusió ni de servilisme, repetí que era molt conegut del senyor marquès de Tessé i que les seves relacions eren tals que el marquès havia donat pocs dinars sense que ell hi fos — ell, el senyor disressat —. Mostrava tant d'esperit i de respectuosa finesa en la seva justificació, que el més embassat dels dos interlocutors era segurament el rei, timid de natural i poc enraonador. Enlluernat per la sèrreca de la bella màscara, convençut que havia d'ésser un gran d'Espanya, el nom i el títol del qual no trigarien a ésser coneguts, l'autoritzà a reunir-se amb la Delfina i a ballar-hi.

La gent suposa que la princesa pensà més del que era convenient en aquell encisador i enigmàtic cavaller; el rei no hi pensà més, però el marquès de Tessé restava perplex: no donava un dinar que no mirés de descobrir entre els seus habituals i nobles convidats aquell que havia tingut l'honor insigne d'interessar Sa Majestat, però les seves recerques eren inútils. Un vespre, amb motiu d'un dinar de gala pròxim, conferencià amb el seu cuiner, originari de Madrid, i li preguntà si el no podria ajudar a identificar l'infinita fantasma del ball de màscares. L'home li respongué que no hi havia res de fàcil, amb la condició, però, que el nom restaria secret: "que l'estranger, fos qui fos, tindria assegurada

la seva nora, encarregà a un dels seus gentilshomes, el marquès de Tessé, d'interrogar el desconegut. El cavaller, excusant-se de revelar el seu nom, respongué amb esperit i graciositat que a Espanya havia tingut l'honor de veure dinar molt sovint el senyor marquès i cità tal i tal dia tot anomenant sense equivocar-se alguns dels convidats amb els quals havia alternat al mateix temps que amb ell. Això era una referència més que suficient: el marquès de Tessé comunicà, doncs, al rei, que la gallarda màscara era algun noble hidalgo que s'expressava amb molta dificultat en francès, però parlava l'espanyol amb molta elegància, a casa del qual havia dinat moltes vegades durant la seva estada a Madrid.

Intrigat, el rei volgué interrogar personalment el misteriós i discret personatge, el qual, sense ni una ombra de confusió ni de servilisme, repetí que era molt conegut del senyor marquès de Tessé i que les seves relacions eren tals que el marquès havia donat pocs dinars sense que ell hi fos — ell, el senyor disressat —. Mostrava tant d'esperit i de respectuosa finesa en la seva justificació, que el més embassat dels dos interlocutors era segurament el rei, timid de natural i poc enraonador. Enlluernat per la sèrreca de la bella màscara, convençut que havia d'ésser un gran d'Espanya, el nom i el títol del qual no trigarien a ésser coneguts, l'autoritzà a reunir-se amb la Delfina i a ballar-hi.

La gent suposa que la princesa pensà més del que era convenient en aquell encisador i enigmàtic cavaller; el rei no hi pensà més, però el marquès de Tessé restava perplex: no donava un dinar que no mirés de descobrir entre els seus habituals i nobles convidats aquell que havia tingut l'honor insigne d'interessar Sa Majestat, però les seves recerques eren inútils. Un vespre, amb motiu d'un dinar de gala pròxim, conferencià amb el seu cuiner, originari de Madrid, i li preguntà si el no podria ajudar a identificar l'infinita fantasma del ball de màscares. L'home li respongué que no hi havia res de fàcil, amb la condició, però, que el nom restaria secret: "que l'estranger, fos qui fos, tindria assegurada

la seva nora, encarregà a un dels seus gentilshomes, el marquès de Tessé, d'interrogar el desconegut. El cavaller, excusant-se de revelar el seu nom, respongué amb esperit i graciositat que a Espanya havia tingut l'honor de veure dinar molt sovint el senyor marquès i cità tal i tal dia tot anomenant sense equivocar-se alguns dels convidats amb els quals havia alternat al mateix temps que amb ell. Això era una referència més que suficient: el marquès de Tessé comunicà, doncs, al rei, que la gallarda màscara era algun noble hidalgo que s'expressava amb molta dificultat en francès, però parlava l'espanyol amb molta elegància, a casa del qual havia dinat moltes vegades durant la seva estada a Madrid.

Intrigat, el rei volgué interrogar personalment el misteriós i discret personatge, el qual, sense ni una ombra de confusió ni de servilisme, repetí que era molt conegut del senyor marquès de Tessé i que les seves relacions eren tals que el marquès havia donat pocs dinars sense que ell hi fos — ell, el senyor disressat —. Mostrava tant d'esperit i de respectuosa finesa en la seva justificació, que el més embassat dels dos interlocutors era segurament el rei, timid de natural i poc enraonador. Enlluernat per la sèrreca de la bella màscara, convençut que havia d'ésser un gran d'Espanya, el nom i el títol del qual no trigarien a ésser coneguts, l'autoritzà a reunir-se amb la Delfina i a ballar-hi.

La gent suposa que la princesa pensà més del que era convenient en aquell encisador i enigmàtic cavaller; el rei no hi pensà més, però el marquès de Tessé restava perplex: no donava un dinar que no mirés de descobrir entre els seus habituals i nobles convidats aquell que havia tingut l'honor insigne d'interessar Sa Majestat, però les seves recerques eren inútils. Un vespre, amb motiu d'un dinar de gala pròxim, conferencià amb el seu cuiner, originari de Madrid, i li preguntà si el no podria ajudar a identificar l'infinita fantasma del ball de màscares. L'home li respongué que no hi havia res de fàcil, amb la condició, però, que el nom restaria secret: "que l'estranger, fos qui fos, tindria assegurada

la seva nora, encarregà a un dels seus gentilshomes, el marquès de Tessé, d'interrogar el desconegut. El cavaller, excusant-se de revelar el seu nom, respongué amb esperit i graciositat que a Espanya havia tingut l'honor de veure dinar molt sovint el senyor marquès i cità tal i tal dia tot anomenant sense equivocar-se alguns dels convidats amb els quals havia alternat al mateix temps que amb ell. Això era una referència més que suficient: el marquès de Tessé comunicà, doncs, al rei, que la gallarda màscara era algun noble hidalgo que s'expressava amb molta dificultat en francès, però parlava l'espanyol amb molta elegància, a casa del qual havia dinat moltes vegades durant la seva estada a Madrid.

Intrigat, el rei volgué interrogar personalment el misteriós i discret personatge, el qual, sense ni una ombra de confusió ni de servilisme, repetí que era molt conegut del senyor marquès de Tessé i que les seves relacions eren tals que el marquès havia donat pocs dinars sense que ell hi fos — ell, el senyor disressat —. Mostrava tant d'esperit i de respectuosa finesa en la seva justificació, que el més embassat dels dos interlocutors era segurament el rei, timid de natural i poc enraonador. Enlluernat per la sèrreca de la bella màscara, convençut que havia d'ésser un gran d'Espanya, el nom i el títol del qual no trigarien a ésser coneguts, l'autoritzà a reunir-se amb la Delfina i a ballar-hi.

La gent suposa que la princesa pensà més del que era convenient en aquell encisador i enigmàtic cavaller; el rei no hi pensà més, però el marquès de Tessé restava perplex: no donava un dinar que no mirés de descobrir entre els seus habituals i nobles convidats aquell que havia tingut l'honor insigne d'interessar Sa Majestat, però les seves recerques eren inútils. Un vespre, amb motiu d'un dinar de gala pròxim, conferencià amb el seu cuiner, originari de Madrid, i li preguntà si el no podria ajudar a identificar l'infinita fantasma del ball de màscares. L'home li respongué que no hi havia res de fàcil, amb la condició, però, que el nom restaria secret: "que l'estranger, fos qui fos, tindria assegurada

la seva nora, encarregà a un dels seus gentilshomes, el marquès de Tessé, d'interrogar el desconegut. El cavaller, excusant-se de revelar el seu nom, respongué amb esperit i graciositat que a Espanya havia tingut l'honor de veure dinar molt sovint el senyor marquès i cità tal i tal dia tot anomenant sense equivocar-se alguns dels convidats amb els quals havia alternat al mateix temps que amb ell. Això era una referència més que suficient: el marquès de Tessé comunicà, doncs, al rei, que la gallarda màscara era algun noble hidalgo que s'expressava amb molta dificultat en francès, però parlava l'espanyol amb molta elegància, a casa del qual havia dinat moltes vegades durant la seva estada a Madrid.

Intrigat, el rei volgué interrogar personalment el misteriós i discret personatge, el qual, sense ni una ombra de confusió ni de servilisme, repetí que era molt conegut del senyor marquès de Tessé i que les seves relacions eren tals que el marquès havia donat pocs dinars sense que ell hi fos — ell, el senyor disressat —. Mostrava tant d'esperit i de respectuosa finesa en la seva justificació, que el més embassat dels dos interlocutors era segurament el rei, timid de natural i poc enraonador. Enlluernat per la sèrreca de la bella màscara, convençut que havia d'ésser un gran d'Espanya, el nom i el títol del qual no trigarien a ésser coneguts, l'autoritzà a reunir-se amb la Delfina i a ballar-hi.

La gent suposa que la princesa pensà més del que era convenient en aquell encisador i enigmàtic cavaller; el rei no hi pensà més, però el marquès de Tessé restava perplex: no donava un dinar que no mirés de descobrir entre els seus habituals i nobles convidats aquell que havia tingut l'honor insigne d'interessar Sa Majestat, però les seves recerques eren inútils. Un vespre, amb motiu d'un dinar de gala pròxim, conferencià amb el seu cuiner, originari de Madrid, i li preguntà si el no podria ajudar a identificar l'infinita fantasma del ball de màscares. L'home li respongué que no hi havia res de fàcil, amb la condició, però, que el nom restaria secret: "que l'estranger, fos qui fos, tindria assegurada

la seva nora, encarregà a un dels seus gentilshomes, el marquès de Tessé, d'interrogar el desconegut. El cavaller, excusant-se de revelar el seu nom, respongué amb esperit i graciositat que a Espanya havia tingut l'honor de veure dinar molt sovint el senyor marquès i cità tal i tal dia tot anomenant sense equivocar-se alguns dels convidats amb els quals havia alternat al mateix temps que amb ell. Això era una referència més que suficient: el marquès de Tessé comunicà, doncs, al rei, que la gallarda màscara era algun noble hidalgo que s'expressava amb molta dificultat en francès, però parlava l'espanyol amb molta elegància, a casa del qual havia dinat moltes vegades durant la seva estada a Madrid.

Intrigat, el rei volgué interrogar personalment el misteriós i discret personatge, el qual, sense ni una ombra de confusió ni de servilisme, repetí que era molt conegut del senyor marquès de Tessé i que les seves relacions eren tals que el marquès havia donat pocs dinars sense que ell hi fos — ell, el senyor disressat —. Mostrava tant d'esperit i de respectuosa finesa en la seva justificació, que el més embassat dels dos interlocutors era segurament el rei, timid de natural i poc enraonador. Enlluernat per la sèrreca de la bella màscara, convençut que havia d'ésser un gran d'Espanya, el nom i el títol del qual no trigarien a ésser coneguts, l'autoritzà a reunir-se amb la Delfina i a ballar-hi.

La gent suposa que la princesa pensà més del que era convenient en aquell encisador i enigmàtic cavaller; el rei no hi pensà més, però el marquès de Tessé restava perplex: no donava un dinar que no mirés de descobrir entre els seus habituals i nobles convidats aquell que havia tingut l'honor insigne d'interessar Sa Majestat, però les seves recerques eren inútils. Un vespre, amb motiu d'un dinar de gala pròxim, conferencià amb el seu cuiner, originari de Madrid, i li preguntà si el no podria ajudar a identificar l'infinita fantasma del ball de màscares. L'home li respongué que no hi havia res de fàcil, amb la condició, però, que el nom restaria secret: "que l'estranger, fos qui fos, tindria assegurada

la seva nora, encarregà a un dels seus gentilshomes, el marquès de Tessé, d'interrogar el desconegut. El cavaller, excusant-se de revelar el seu nom, respongué amb esperit i graciositat que a Espanya havia tingut l'honor de veure dinar molt sovint el senyor marquès i cità tal i tal dia tot anomenant sense equivocar-se alguns dels convidats amb els quals havia alternat al mateix temps que amb ell. Això era una referència més que suficient: el marquès de Tessé comunicà, doncs, al rei, que la gallarda màscara era algun noble hidalgo que s'expressava amb molta dificultat en francès, però parlava l'espanyol amb molta elegància, a casa del qual havia dinat moltes vegades durant la seva estada a Madrid.

Intrigat, el rei volgué interrogar personalment el misteriós i discret personatge, el qual, sense ni una ombra de confusió ni de servilisme, repetí que era molt conegut del senyor marquès de Tessé i que les seves relacions eren tals que el marquès havia donat pocs dinars sense que ell hi fos — ell, el senyor disressat —. Mostrava tant d'esperit i de respectuosa finesa en la seva justificació, que el més embassat dels dos interlocutors era segurament el rei, timid de natural i poc enraonador. Enlluernat per la sèrreca de la bella màscara, convençut que havia d'ésser un gran d'Espanya, el nom i el títol del qual no trigarien a ésser coneguts, l'autoritzà a reunir-se amb la Delfina i a ballar-hi.

La gent suposa que la princesa pensà més del que era convenient en aquell encisador i enigmàtic cavaller; el rei no hi pensà més, però el marquès de Tessé restava perplex: no donava un dinar que no mirés de descobrir entre els seus habituals i nobles convidats aquell que havia tingut l'honor insigne d'interessar Sa Majestat, però les seves recerques eren inútils. Un vespre, amb motiu d'un dinar de gala pròxim, conferencià amb el seu cuiner, originari de Madrid, i li preguntà si el no podria ajudar a identificar l'infinita fantasma del ball de màscares. L'home li respongué que no hi havia res de fàcil, amb la condició, però, que el nom restaria secret: "que l'estranger, fos qui fos, tindria assegurada

la seva nora, encarregà a un dels seus gentilshomes, el marquès de Tessé, d'interrogar el desconegut. El cavaller, excusant-se de revelar el seu nom, respongué amb esperit i graciositat que a Espanya havia tingut l'honor de veure dinar molt sovint el senyor marquès i cità tal i tal dia tot anomenant sense equivocar-se alguns dels convidats amb els quals havia alternat al mateix temps que amb ell. Això era una referència més que suficient: el marquès de Tessé comunicà, doncs, al rei, que la gallarda màscara era algun noble hidalgo que s'expressava amb molta dificultat en francès, però parlava l'espanyol amb molta elegància, a casa del qual havia dinat moltes vegades durant la seva estada a Madrid.

Intrigat, el rei volgué interrogar personalment el misteriós i discret personatge, el qual, sense ni una ombra de confusió ni de servilisme, repetí que era molt conegut del senyor marquès de Tessé i que les seves relacions eren tals que el marquès havia donat pocs dinars sense que ell hi fos — ell, el senyor disressat —. Mostrava tant d'esperit i de respectuosa finesa en la seva justificació, que el més embassat dels dos interlocutors era segurament el rei, timid de natural i poc enraonador. Enlluernat per la sèrreca de la bella màscara, convençut que havia d'ésser un gran d'Espanya, el nom i el títol del qual no trigarien a ésser coneguts, l'autoritzà a reunir-se amb la Delfina i a ballar-hi.

La gent suposa que la princesa pensà més del que era convenient en aquell encisador i enigmàtic cavaller; el rei no hi pensà més, però el marquès de Tessé restava perplex: no donava un dinar que no mirés de descobrir entre els seus habituals i nobles convidats aquell que havia tingut l'honor insigne d'interessar Sa Majestat, però les seves recerques eren inútils. Un vespre, amb motiu d'un dinar de gala pròxim, conferencià amb el seu cuiner, originari de Madrid, i li preguntà si el no podria ajudar a identificar l'infinita fantasma del ball de màscares. L'home li respongué que no hi havia res de fàcil, amb la condició, però, que el nom restaria secret: "que l'estranger, fos qui fos, tindria assegurada

la seva nora, encarregà a un dels seus gentilshomes, el marquès de Tessé, d'interrogar el desconegut. El cavaller, excusant-se de revelar el seu nom, respongué amb esperit i graciositat que a Espanya havia tingut l'honor de veure dinar molt sovint el senyor marquès i cità tal i tal dia tot anomenant sense equivocar-se alguns dels convidats amb els quals havia alternat al mateix temps que amb ell. Això era una referència més que suficient: el marquès de Tessé comunicà, doncs, al rei, que la gallarda màscara era algun noble hidalgo que s'expressava amb molta dificultat en francès, però parlava l'espanyol amb molta elegància, a casa del qual havia dinat moltes vegades durant la seva estada a Madrid.

Intrigat, el rei volgué interrogar personalment el misteriós i discret personatge, el qual, sense ni una ombra de confusió ni de servilisme, repetí que era molt conegut del senyor marquès de Tessé i que les seves relacions eren tals que el marquès havia donat pocs dinars sense que ell hi fos — ell, el senyor disressat —. Mostrava tant d'esperit i de respectuosa finesa en la seva justificació, que el més embassat dels dos interlocutors era segurament el rei, timid de natural i poc enraonador. Enlluernat per la sèrreca de la bella màscara, convençut que havia d'ésser un gran d'Espanya, el nom i el títol del qual no trigarien a ésser coneguts, l'autoritzà a reunir-se amb la Delfina i a ballar-hi.

La gent suposa que la princesa pensà més del que era convenient en aquell encisador i enigmàtic cavaller; el rei no hi pensà més, però el marquès de Tessé restava perplex: no donava un dinar que no mirés de descobrir entre els seus habituals i nobles convidats aquell que havia tingut l'honor insigne d'interessar Sa Majestat, però les seves recerques eren inútils. Un vespre, amb motiu d'un dinar de gala pròxim, conferencià amb el seu cuiner, originari de Madrid, i li preguntà si el no podria ajudar a identificar l'infinita fantasma del ball de màscares. L'home li respongué que no hi havia res de fàcil, amb la condició, però, que el nom restaria secret: "que l'estranger, fos qui fos, tindria assegurada

la seva nora, encarregà a un dels seus gentilshomes, el marquès de Tessé, d'interrogar el desconegut. El cavaller, excusant-se de revelar el seu nom, respongué amb esperit i graciositat que a Espanya havia tingut l'honor de veure dinar molt sovint el senyor marquès i cità tal i tal dia tot anomenant sense equivocar-se alguns dels convidats amb els quals havia alternat al mateix temps que amb ell. Això era una referència més que suficient: el marquès de Tessé comunicà, doncs, al rei, que la gallarda màscara era algun noble hidalgo que s'expressava amb molta dificultat en francès, però parlava l'espanyol amb molta elegància, a casa del qual havia dinat moltes vegades durant la seva estada a Madrid.

Intrigat, el rei volgué interrogar personalment el misteriós i discret personatge, el qual, sense ni una ombra de confusió ni de servilisme, repetí que era molt conegut del senyor marquès de Tessé i que les seves relacions eren tals que el marquès havia donat pocs dinars sense que ell hi fos — ell, el senyor disressat —. Mostrava tant d'esperit i de respectuosa finesa en la seva justificació, que el més embassat dels dos interlocutors era segurament el rei, timid de natural i poc enraonador. Enlluernat per la sèrreca de la bella màscara, convençut que havia d'ésser un gran d'Espanya, el nom i el títol del qual no trigarien a ésser coneguts, l'autoritzà a reunir-se amb la Delfina i a ballar-hi.

La gent suposa que la princesa pensà més del que era convenient en aquell encisador i enigmàtic cavaller; el rei no hi pensà més, però el marquès de Tessé restava perplex: no donava un dinar que no mirés de descobrir entre els seus habituals i nobles convidats aquell que havia tingut l'honor insigne d'interessar Sa Majestat, però les seves recerques eren inútils. Un vespre, amb motiu d'un dinar de gala pròxim, conferencià amb el seu cuiner, originari de Madrid, i li preguntà si el no podria ajudar a identificar l'infinita fantasma del ball de màscares. L'home li respongué que no hi havia res de fàcil, amb la condició, però, que el nom restaria secret: "que l'estranger, fos qui fos, tindria assegurada

la seva nora, encarregà a un dels seus gentilshomes, el marquès de Tessé, d'interrogar el desconegut. El cavaller, excusant-se de revelar el seu nom, respongué amb esperit i graciositat que a Espanya havia tingut l'honor de veure dinar molt sovint el senyor marquès i cità tal i tal dia tot anomenant sense equivocar-se alguns dels convidats amb els quals havia alternat al mateix temps que amb ell. Això era una referència més que suficient: el marquès de Tessé comunicà, doncs, al rei, que la gallarda màscara era algun noble hidalgo que s'expressava amb molta dificultat en francès, però parlava l'espanyol amb molta elegància, a casa del qual havia dinat moltes vegades durant la seva estada a Madrid.

Intrigat, el rei volgué interrogar personalment el misteriós i discret personatge, el qual, sense ni una ombra de confusió ni de servilisme, repetí que era molt conegut del senyor marquès de Tessé i que les seves relacions eren tals que el marquès havia donat pocs dinars sense que ell hi fos — ell, el senyor disressat —. Mostrava tant d'esperit i de respectuosa finesa en la seva justificació, que el més embassat dels dos interlocutors era segurament el rei, timid de natural i poc enraonador. Enlluernat per la sèrreca de la bella màscara, convençut que havia d'ésser un gran d'Espanya, el nom i el títol del qual no trigarien a ésser coneguts, l'autoritzà a reunir-se amb la Delfina i a ballar-hi.

La gent suposa que la princesa pensà més del que era convenient en aquell encisador i enigmàtic cavaller; el rei no hi pensà més, però el marquès de Tessé restava perplex: no donava un dinar que no mirés de descobrir entre els seus habituals i nobles convidats aquell que havia tingut l'honor insigne d'interessar Sa Majestat, però les seves recerques eren inútils. Un vespre, amb motiu d'un dinar de gala pròxim, conferencià amb el seu cuiner, originari de Madrid, i li preguntà si el no podria ajudar a identificar l'infinita fantasma del ball de màscares. L'home li respongué que no hi havia res de fàcil, amb la condició, però, que el nom restaria secret: "que l'estranger, fos qui fos, tindria assegurada

la seva nora, encarregà a un dels seus gentilshomes, el marquès de Tessé, d'interrogar el desconegut. El cavaller, excusant-se de revelar el seu nom, respongué amb esperit i graciositat que a Espanya havia tingut l'honor de veure dinar molt sovint el senyor marquès i cità tal i tal dia tot anomenant sense equivocar-se alguns dels convidats amb els quals havia alternat al mateix temps que amb ell. Això era una referència més que suficient: el marquès de Tessé comunicà, doncs, al rei, que la gallarda màscara era algun noble hidalgo que s'expressava amb molta dificultat en francès, però parlava l'espanyol amb molta elegància, a casa del qual havia dinat moltes vegades durant la seva estada a Madrid.

Intrigat, el rei volgué interrogar personalment el misteriós i discret personatge, el qual, sense ni una ombra de confusió ni de servilisme, repetí que era molt conegut del senyor marquès de Tessé i que les seves relacions eren tals que el marquès havia donat pocs dinars sense que ell hi fos — ell, el senyor disressat —. Mostrava tant d'esperit i de respectuosa finesa en la seva justificació, que el més embassat dels dos interlocutors era segurament el rei, timid de natural i poc enraonador. Enlluernat per la sèrreca de la bella màscara, convençut que havia d'ésser un gran d'Espanya, el nom i el títol del qual no trigarien a ésser coneguts, l'autoritzà a reunir-se amb la Delfina i a ballar-hi.

La gent suposa que la princesa pensà més del que era convenient en aquell encisador i enigmàtic cavaller; el rei no hi pensà més, però el marquès de Tessé restava perplex: no donava un dinar que no mirés de descobrir entre els seus habituals i nobles convidats aquell que havia tingut l'honor insigne d'interessar Sa Majestat, però les seves recerques eren inútils. Un vespre, amb motiu d'un dinar de gala pròxim, conferencià amb el seu cuiner, originari de Madrid, i li preguntà si el no podria ajudar a identificar l'infinita fantasma del ball de màscares. L'home li respongué que no hi havia res de fàcil, amb la condició, però, que el nom restaria secret: "que l'estranger, fos qui fos, tindria assegurada

la seva nora, encarregà a un dels seus gentilshomes, el marquès de Tessé, d'interrogar el desconegut. El cavaller, excusant-se de revelar el seu nom, respongué amb esperit i graciositat que a Espanya havia tingut l'honor de veure dinar molt sovint el senyor marquès i cità tal i tal dia tot anomenant sense equivocar-se alguns dels convidats amb els quals havia alternat al mateix temps que amb ell. Això era una referència més que suficient: el marquès de Tessé comunicà, doncs, al rei, que la gallarda màscara era algun noble hidalgo que s'expressava amb molta dificultat en francès, però parlava l'espanyol amb molta elegància, a casa del qual havia dinat moltes vegades durant la seva estada a Madrid.

Intrigat, el rei volgué interrogar personalment el misteriós i discret personatge, el qual, sense ni una ombra de confusió ni de servilisme, repetí que era molt conegut del senyor marquès de Tessé i que les seves rel

CARNET de politica

L'AL·LOCUCIO DEL SR. PICH

A continuació transcrivim alguns dels paràgrafs de l'allocució que el senyor Pich i Bon, cap del Comitè Regional del Partit Radical, ha dirigit al poble català amb motiu del projectat "Dia de Llerona".

Diu en agraï:

Fragments d'història. El bressol del Lleronisme. — Fa quaranta anys que Llerona va arribar a Catalunya, ja en funció de ciutadania, reunit al seu entorn el poble, en demanda de justícia per extralimitacions executives. Ell va dur el nom de Montjuïc d'un cap a l'altre d'Espanya, exigint ell, agitador de multituds, que no hi hagués per als delictes i llur judiciament més que l'estricta aplicació del Codí. En Llerona, verb popular, ja va aparèixer aleshores, n'auí les calides atencions, el governant d'avui. No va aprofitar l'adhesió de les masses barcelonines per agitacions exorquies, sinó que durant el Cens electoral i empenyent els obrers a les urnes assolí la triple victòria de la desfeta del caciquisme, la intervenció pública de grups importants fins aleshores adherits a mites revolucionaris, i l'arribada a l'Ajuntament de la Barcelona autèntica, sense tutela caciquil.

Llerona federal. — Llerona republicana. Catalunya i incorporació al seu programa el federalisme. Tots els documents, manifestos i declaracions del Partit Radical portaren des de la seva fundació, i amb la signatura de Llerona, afirmacions de la autonomia.

Llerona vident. — L'any 1909 la Solidaritat es desfeia a trossos. Catalunya no en va treure cap avantatge, cap triomf, Llerona, en canvi, per la seva actitud, va salvar les essències republicanes, i la convicció que anys a venir entrava a l'ànima de Catalunya, que solament amb la República i amb l'ajut dels republicans espanyols les llibertats catalanes podrien transformar-se en llei fonamental de l'Estat.

Llerona, organitzador polític de Catalunya, animador del poble de Catalunya, conductor de les masses republicanes de Catalunya, es convertia en el gran vident de Catalunya. El 1906-1909 Llerona preveia el 1931.

Llerona i Cambó. — Arriba l'any 1917. Tot Catalunya forma el quadre al voltant de l'Assemblea de Parlamentaris, que pot ésser la dignificació de la política espanyola, i pot ésser també l'obtenció d'una autonomia. Llerona hi intervé. Llerona batalla. Llerona és perseguit. Llerona ha d'entrar en el camí de la presó mentre altres troben el camí dels ministeris.

Llerona i Anguera. — Després l'inevitable pel descens i l'obcecació en exercici coincident, provocaren tot trista i vergonyosa per a Catalunya. Tot trista enfonsar-se i tenir la tragèdia de l'enfonsament de la Generalitat derivacions trágiques. No va passar així. L'ascensió de Catalunya havia estat parella a l'ascensió de Llerona. Catalunya tenia la seva autonomia, i Llerona la Presidència del Consell de ministres. Llerona va fer honor a la seva ànima. Llerona accentuà el seu sentit polític. En lloc de la represàlia, va tenir la moderada aplicació de la llei. L'Estatut continua. La Generalitat continua. Catalunya no agrairà mai prou a l'actual cap de Govern l'aplicació que ha fet en ella i per a ella de la seva gran intel·ligència i del seu gran humanisme.

MARCELLI DOMINGO PARLARA A LLEIDA SOBRE L'OBRA DEL BIENNI I DEL PROBLEMA DEL BLAT

El Partit Republicà d'Esquerra, de Lleida, organitza un important acte de propaganda republicana, que se celebrarà a la dita capital el dia 15 del mes entrant.

En aquest acte, l'ex-ministre de la República senyor Marcellí Domingo donarà una conferència sobre l'obra del bienni i parlarà especialment del problema del blat, tema de gran interès a Lleida, per ésser el centre productor de més importància a Catalunya.

Revista de Premsa

Del que hauria de respondre la Lliga

LA HUMANITAT observa que l'organ de la Lliga segueix la seva campanya impertinent contra les esquerres. El seu intent — diu — és justificar-se de la manera que sigui davant del seu partit de les pròpies actituds. Però...

"Tornem a fer una mica de memòria, tornem a repassar alguns antecedents. Cal que l'opinió catalana no oblidí aquesta llarga i trista història de la Lliga, que administrada amb dignitat hauria prestat algun bon servei per què no? al nostre país. Després d'octubre, que daven naturalment descartades unes forces polítiques que mantenien — a tot costa i amb absoluta, clara i digna justificació — una posició irreductible. Si la Lliga hagués sentit aleshores l'impuls d'un autèntic patriotisme, dintre la seva zona política d'acció — transaccional dintre Catalunya per dir-ho així — aquella era l'hora de jugar fort i de jugar bé a favor del nostre país, impedint aquesta vergonyosa etapa en la qual — per desbordar tots els límits de la deserció i del deure — la Lliga col·labora.

Què féu la Lliga? Sense cap mena de protesta activa, la "Lliga" comportà una llarga intermitència des del 6 d'octubre al 2 de gener, deixant-se aleshores la terranyina que malbaratà tot intent posterior de retorn a una provisionalitat. Sense cap mena de protesta activa, passà per la llei del 2 de gener, com si aquesta fos quelcom de fatal. Ho era, és clar, sense jugar tots els trumfos que tenia a la mà i sense actuar els recursos de què disposava. En aquesta doble omissió hi ha per la "Lliga" una responsabilitat, si vol continuar ostentant el títol de catalanista.

La davallada s'accentuà amb la incompreensible duplicitat de la seva es-

Els serveis secrets d'espionatge i contraespionatge d'Alemanya

El final de la guerra passada es descafellà d'una manera que, tot i que la derrota soferta, que va ésser contundent, el poble alemany potser no va experimentar la sensació d'haver estat vençut. A darrera hora, la diplomàcia va passar davant de les armes i "precipit" ja pau. Cas d'haver succeït el contrari, probablement els alemanys haurien trigat més temps a alimentar en el seu pit, com una serp verinosa, la idea de la revenja, i qui sap si no existiria avui el nacional-socialisme hitlerà, que n'és l'encarnació.

En signar-se la pau va semblar que Alemanya quedaria reduïda al no-res, lligada de peus i de mans a l'espera teranyina del Tractat de Versalles. Si de cas, anys a venir, tornés a rebotar en el seu esperit primari la prujia guerrera, les disposicions establertes en l'articulat del tractat de pau tindrien cura de fer-la posar a la raó.

Ja hem tingut ocasió de veure, d'ençà que va ésser signada la pau, quina ha estat la manera de procedir d'Alemanya. Hem pogut comprovar també quines eren les seves disposicions d'esperit en relació amb la pau.

El Tractat de Versalles va suprimir moltes coses; gairebé totes aquelles que podien ésser motiu o pretext a la resurrecció bèl·lica alemanya.

El temps, per la seva banda, ens ha fet veure que la supressió no ha tingut cap eficàcia.

L'article 106 del tractat esmentat, per exemple, suprimia la segona oficina alemanya — que era la que tenia cura de l'espionatge —, ja que prescriu la dissolució de l'estat major i de totes les altres formacions similars.

Potser seria excessiu de creure que els redactors d'aquest article pensessin de bona fe, un sol moment, que aquesta clàusula seria respectada. En aquest cas haurien demostrat, si més no, que llur candidesa era inimita.

En efecte, d'ençà de la creació del ministeri de la Reichswehr, la segona oficina va ésser reconstituïda al mateix temps que ho foren tots els serveis llurs de caràcter executiu. Cal afegir que varen ésser preses totes mesures de precaucions per tal de dissimular tal o tal lloc d'informació que funcionava ja sota l'aparença d'un organisme particular. A poc a poc, però, els serveis oficials esdevingueren oficials. Avui ens trobem davant d'uns serveis d'informació militar perfectes. L'Abwehr no té res, absolutament, a envejar a la segona oficina de qualsevol altre país.

L'Abwehr no és altra cosa que el servei d'espionatge i de contraespionatge del Ministeri de la Guerra. Té cura de totes les informacions que es refereixen a la defensa nacional dels altres països, especialment els estocs de primeres matèries, l'activitat de les fàbriques de guerra, de les de productes químics, etc.

La lluita a l'interior d'Alemanya contra l'espionatge estranger, la qüestió l'Abwehr, sinó del tot, almenys en una grossa part.

El seu servei central era Berlín i al ministeri de la Reichswehr. A tot el territori funcionen oficines anexas; prop de cada Estat Major de les regions militars, funcionen les Wahrkreiss, i així mateix al llarg de les fronteres.

Les primeres, a l'interior del país, fan, sobretot, serveis de contraespionatge; les altres constitueixen veritables centres d'espionatge.

Fins a aquests darrers temps, la major part funcionaven sota l'aparença de cases de comerç, d'agències de publicitat, de transports, o bé periodístiques. Algunes, encara funcionen d'aquesta manera. Gairebé totes, però, han esdevingut organismes oficials. Tant és així, que un dels centres d'informació instal·lats durant la guerra, prop de la frontera suïssa, ha seguit manobrant com a sucursal d'una societat alemanya. Era dirigida, aleshores, per un oficial "A. D."; això és, retirat. Aquest oficial ha estat incor-

porat oficialment a l'Abwehr de Berlín i promogut en actiu, al grau superior.

L'Abwehr funciona així. L'òrgan central de Berlín està encarregat d'organitzar i de dirigir els anexos i els llocs situats a l'interior o a la frontera. Centralitza totes les informacions que aquests li adrecen. Els distribuïx entre els diversos ministeris interessats i, al Ministeri de la Guerra, entre els diversos serveis. Aquest ministeri coneix únicament els caps dels llocs i dels anexos. Els oficials que en formen part es posen molt poc en contacte amb els agents. Únicament algun que altre "gran senyor" de l'espionatge és rebut a Berlín pels oficials de l'Abwehr.

El cap de l'Abwehr de les regions militars és el cap del contraespionatge a la seva regió. Té a les seves ordres, ultra els seus agents, funcionaris de la policia criminal especialitzats en el contraespionatge. Dirigeix tots els afers d'aquesta mena.

No és pas per demés dir que a Alemanya l'autoritat militar, sota l'aparença de l'Abwehr, és la que té atribucions sobre el contraespionatge. A França en té únicament la "Secrété" nacional. Heus ací un fet desconegut del gros públic, que creu erròniament que la segona oficina francesa juga un paper en la lluita contra els espies a França. Dels serveis d'espionatge a les regions frontereres i als llocs propers als països veïns, en té cura l'Abwehr. Funciona directament sota els directius de Berlín.

Hi són reclutats i instruits els agents informadors; són enviats a l'estranger; es dirigeixen llurs recerques; es recullen els seus reports, dels quals es fan resums i els transmeten a Berlín. Els diversos agents coneixen únicament els oficials o els civils dels llocs, però mai no tenen contacte amb l'organisme central.

S. P.

Portuguès detingut al moll

La policia sospita que es tracta d'un anarquista perillós

La policia ha detingut al port, per indocumentat, un individu que digué anomenar-se Antonio Augustus, portuguès, el qual digué que venia de la verema de França. Portava 1.800 francs.

Pels antecedents que obren a poder de la policia aquest individu no es creu que sigui el nom que ha dit, posat que l'any 1932, també procedent de França, arribaren tres portuguesos germans anomenats Augustus, i un d'ells, Antoni precisament, fou posat a disposició del jutjat de Barco, que el tenia reclamat per un suposat delicte de robatori; però el que fou detingut llavors tenia vint-i-quatre anys d'edat i el que ha estat detingut en aquesta ocasió en té quantitat-vuit.

Per la fitxa que obra a la Prefectura del detingut coincideix amb la d'un italià anomenat Luigi Danghi, de quaranta-vuit anys, que coincideix fins en aquesta dada, el qual figura fitxat com a anarquista perillós que en 1906 estigué a Madrid i s'entrevistava amb Mateu Morral quan l'atemptat del carrer Major.

Llavors pogué fugir i fins ara no s'ha sabut res més d'ell.

La policia treballa per tal d'aconseguir la completa identificació del detingut.

El cadàver trobat a Montjuïc

Ara resulta que no és de Francesc Fernández

La policia ja gestiona perquè des de l'Hospital Clínic els encarregats de la funerària haurien donat compte al jutjat que no podien procedir al sepeli de Francesc Fernández Ramos, que fou trobat mort a la muntanya de Montjuïc, puix que s'havia presentat a ells el germà del suposat mort, dient que el nom amb el qual es volia enterrar aquell cadàver era el del seu germà, que es troba a la presó des del dia 11 d'aquest mes.

En vista d'això la policia anà a la presó, i pogué comprovar que, efectivament, Francesc Fernández Ramos, de 34 anys, natural d'Oran, que treballava al moll del carbó a les ordres del senyor Allué, era a la presó com a pres governatiu en espera dels antecedents per veure si ha d'ésser expulsat.

Descartada, doncs, la personalitat del qui hom suposava que era el mort, la policia ha recomanat les recerques. Es cerca un alemany que ha desaparegut de Barcelona, el qual freqüentava molt la plaça del Teatre, acompanyat de persones sospectes.

Les gestions van encaminades a comprovar on es troba aquest alemany, així com els que darrerament anaven amb ell per diversos bars de les Rambles.

Sembla que l'alemany que es busca era un home viciós i que l'últim lloc on fou vist fou al restaurant on presta servei un cambrer conegut pels companys del suposat mort, els quals tampoc no es troben per Barcelona. Per ordre del cap de la Brigada Criminal, aquest cambrer va quedar detingut a resultes de les gestions que practica la policia.

L'individu que es busca desaparegué de casa seva sense que s'hagi pogut saber res més d'ell.

Les senyes coincideixen amb les del mort, si bé la identificació no s'ha pogut fer.

El guardià de la muntanya assegurà que el brançatge, en la forma que fou trobat sobre el cadàver, fou posat expressament, puix que per aquells voltants mai no ha existit la quantitat de fulles.

Un dels punts que tractarà d'esclairir la policia serà saber per què el cadàver portava una corda. Els tècnics diran si amb ella es podia penjar una persona del pes de l'interfèr i la resistència que oferia.

Sembla que en tot aquest misteriós assumpte estan també complicades les drogues tòxiques.

La causa per l'assassinat del joier de Gràcia

El fiscal demana vint anys per a un dels processats i disset per a l'altre

Per als dies 4 i 5 de novembre hi ha assenyalada davant el tribunal jurats la vista de la causa contra Mària Bardoní, Nicolau Menna i Maria Seguí, acusats de la mort del joier del carrer de Salmirón senyor González.

Aquesta causa fou suspesa el maig passat per no comparèixer a declarar alguns testimonis que es consideraven d'interès.

El fiscal en les seves conclusions demana per a Bordoní vint anys de presó; per a Menna, disset, i per a Maria, dos.

Una nota de distinció i refinament

MYRURGIA

Un altre consorci en perspectiva!

El sol·liciten els propietaris de les mines de zinc de Cartagena

El Servei de Premsa de la Generalitat, ahir va facilitar la nota següent: "Una comissió d'industrial que empenen el president de la Generalitat i el conseller d'Economia i Agricultura per exposar-los la repercussió que tindria en les seves indústries la formació d'un Consorci Regulador de Zinc, sol·licitat per alguns propietaris de mines de Cartagena per a valorar unes explotacions que es varen tancar fa uns vint anys per no tenir rendiment econòmic. Els comissionats sol·licitaren l'ajut de la Generalitat prop del Govern de la República per tal d'aconseguir que en la Generalitat que s'ha convocat per estudiar aquest problema hi tinguin la seva representació tots els sectors afectats, des de la fosa i laminació del zinc, fins a les indústries de transformació metallúrgica, les indústries químiques i el ram de la Construcció d'Obres.

Els senyors Pich i Sedó oferiren llur intervenció en defensa d'aquests sectors industrials i per evitar l'atur obrer que sobrevindria en cas de prosseguir el projecte de Consorci perquè la restricció del consum seria inevitable a conseqüència de l'alça de preus del zinc.

Una nota de la Comandància Militar Les reunions, actes públics i espectacles

A la Comandància Militar en fou facilitada ahir al migdia la següent nota: "Amb freqüència arriben a aquesta Divisió, per diversos conductes i amb força retard per no haver-les-hi donat el curs degut, peticions per a la celebració de reunions, actes públics i espectacles que no és possible autoritzar per manca material de temps per a poder adquirir els informes necessaris i transmetre les ordres consegüents, o perquè ja ha passat la data assenyalada per a la seva realització.

Per tal d'evitar perjudicis als sol·licitants i facilitar el servei de S. E. el comandant general ha disposat que si algun oportunitat, que totes les sol·licituds que es formulin en aquest sentit han d'ésser-ho amb tres dies d'anticipació, com a mínim, llevat dels casos de reconeguda i inajornable urgència. Les peticions hauran d'ésser dirigides precisament a la seva autoritat, si es tracta d'actes que han de celebrar-se a la ciutat de Barcelona, o als delegats militars dels partits judicials de la província quan es refereixin a les demarcacions respectives.

Quant a les provincies de Tarragona, Girona i Lleida corresponen aquestes facultats per delegació de S. E. als comandants militars de les places esmentades, i d'acord amb les instruccions que hagin dictat sobre aquesta qüestió les esmentades autoritats. — Barcelona, 26 d'agost del 1935.

En un Congrés de juristes tingut a Berlín s'aprova la pràctica de l'esterilització i de la castració

El nazisme donant a Alemanya va tenc de les seves. Com sauen els nostres lectors, ha introduït, en l'ordre penal, sancions de tipus tan repugnants com l'esterilització i la castració. Aquestes novetats han merescut la repulsa de tots els països civilitzats; però ara, amb motiu d'un Congrés internacional de Dret Penal i Penitenciari, els alemanys s'han permès el luxe d'aparentar que aquestes noves penes de càstig que ells han introduït per a la depuració de la raça complen amb l'aprovació internacional. El camí ha estat senzill. Al Congrés esmentat hi ha assistit un nombre determinat de juristes estrangers contraris en llur majoria a què l'esterilització i la castració s'apliquen com a sanció penal; doncs ells han inscrit alguns centenars de juristes alemanys, fidels a l'ortodòxia nazi, i amb això s'han assegurat la majoria — per persones, no d'Estats.

Amb aquesta preparació el professor Naville, de la Universitat de Ginebra, ha presentat un report recomanant l'esterilització i la castració, que ha estat combatut per gairebé tots els delegats estrangers, especialment l'holandès — professor Rutgers —, el brasiler — comte Candido Mendes d'Almeida — i l'espanyol — doctor Saldaña. Després d'aquestes intervencions les proposicions basades sobre el report del doctor Naville han estat votades i aprovades per una aclaparadora majoria. Una fàcil victòria nazi que permetrà als fanàtics governants de l'Alemanya d'afirmar que els seus procediments han estat lliurement aprovats per un Congrés internacional.

SEGURETAT

El combustible "gas-oil" no és explosible ni inflamable. Apena el foc lo mou que s'apaga.

FOGONS

Ptes 40

FOKOLL

8 OLIS PESATS (GAS OIL)

ECONOMIA

Depensa mensual:

1 hora diària d'ús	0'15 Ptes
2 " "	0'30 " "
4 " "	0'60 " "
8 " "	1'20 " "
16 " "	2'40 " "
32 " "	4'80 " "

SENSE OLORS DESPLAENTS

SENSE FUM SENSE SOROLL

Substituïu amb avantatge el gas: el carbó, la gasolina i el petroli

INDÚSTRIES FOKOLL. - Carrer d'Àrcad, núm. 125. Instal·lació a Muntanyes Telèfon núm. 21451 - BARCELONA

FALTEN AGENTS DE VENDA EN ALGUNES POBLACIONS

la Ceda. Entre línies aconseja a "El Debate" que no insistia en su pretensión. Tal actitud es índice de la gravedad del tema. El pavor a una crisis decide a los monárquicos a aconsejar a los popu-

listas: —No involucrés con una nueva estigencia. Vais a echarlo todo a rodar.

A faiti's higiénicament faiti's de pressa faiti's bé

Com?

Usant la

PASTA NIX

S'afaitarà ràpidament, agradablement, perfectament.

No li quedarà la cara irritada, no li sentirà cremor o irritació després d'afaitar-se.

Eliminarà el sabó, la brotxa, els potets i tots els altres objectes tan exposats a cultivar microbis.

DEMANI-HO EN PERFUMERIES, DROGUERIES, ETC. AL PREU DE 2'50 PESSETES TUB

NO OBLIDIN QUE SÓN

4

els volums de que es compon un exemplar del

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA

(Baillly-Baillière - Riera)

Dades del Comerç, Indústria, Professions, etc. d'Espanya i Possessions

Unes 8.600 pàgines

Més de 3.500.000 de dades

Mapes Geogràfics - Índexs

Secció Estrangera o petit Directori Universal

Preu d'un exemplar complet

CENT PESSETES

(Irano de port a tota Espanya)

Si vol anunciar eficaçment, anuncïi en aquest Anuari!

Anuarios Baillly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.

Enric Granados, 30 y 32 - BARCELONA

agiu LA PUBLICITAT

Propagueu-la!

senyor Chapiarista si sabia ja concretament quan s'obrirà el Parlament.

—Ho ignora— ha contestat— perquè no he parlat amb el president del Consell de ministres, però en el Consell de dimercres es decidirà sobre aquest particular, cosa que és molt convenient per a saber a què atènyer-nos i assenyalar els terminis que evitin les presses de darrera hora.

Ha acabat dient el senyor Chapiarista que aquest matí havia signat el President de la República el decret referent a la primera conversió que projecta i que apareixerà a la "Gaceta" de dimarts.

Sobre l'operació té unes impressions molt falagueres, perquè els valors que es van a convertir es col·lectaven molt bé a Borsa durant la tarda d'avui.

El director general de Monts, Sr. Piñera, mor víctima d'un accident d'auto

Burgos, 26. — En un automòbil de la matrícula de Bilbao, núm. 4.070, conduït per un vigilant-conductor de la Direcció de Seguretat, es dirigia ahir al matí cap a Galícia el director general de Monts, senyor Piñera.

Prop de Burgos, en prendre un viratge, el vehicle bolcà, tot donant diverses voltes de campana.

En un altre automòbil que passà per aquell lloc fou recollit el senyor Piñera. Fou portat a la casa de socors de l'esmentada capital castellana, on els metges certificaren que les ferides que patia eren de força gravetat. Quedà hospitalitzat en aquest mateix centre benèfic.

Sofrís fractures d'una clàvula i diverses costelles, enfisema pulmonar i altres lesions.

El conductor pateix ferides menys greus.

Ambdós ferits quedaren degudament atesos a l'Hospital de Burgos.

A primeres hores de la nit morí a la casa de socors, on es trobava hospitalitzat, el director general de Monts, senyor Piñera.

Madrid, 26. — Aquesta tarda s'ha efectuat l'enterrament del director general de Monts.

Entre la nombrosa comitiva figuraven el ministre d'Agricultura, el de Justícia, el Governador, l'Alcalde, molts diputats a Cortes i gairebé tots els gestors municipals de Madrid.

Dinou persones ferides en un accident d'auto

Madrid, 26. — En acabar les festes celebrades ahir a la Granja, les persones que s'havien traslladat a aquell poble empenyeren la tornada a Madrid en diversos autocars.

Un d'aquests va topat contra un arbre de la carretera i va quedar destruït.

A la Direcció de Seguretat, a primera hora de la matinada no tenien altres notícies sinó que havien resultat ferides dinou persones de les que ocupaven l'autocar, i que moltes d'elles es trobaven en estat greu.

L'autocar quedà bolcat després de l'enorme trompada.

Tots els ferits foren traslladats a Segovia, menys Faustí Ibarro, el qual, en vista de la gravetat del seu estat — restà sense coneixement i tenien que sotmetre'l a l'equip quirúrgic de Madrid, per tal de practicar-li una delicada operació.

Per al vostre forfait, per a ardonir els projectes del vostre viatge de vacances, sol·liciteu informes a "Viatges La Publicitat" — Servei gratis

En tornar de l'acte de Santander

15 ferits en un accident d'auto

Santander, 26. — Per tal d'assistir a l'acte d'Acció Popular a Santander sortí de Ramales un cotxe amb vint-i-cinc veïns de diversos pobles d'aquell Municipi. En arribar el vehicle a Las Heras va perdre la direcció i anà a topat contra un arbre, on va quedar empomat. Resultaren ferits quinze passatgers, els quals foren traslladats immediatament a la Casa de Salut Valdecilla. Els més greus són: Joan Lastra, de seixanta-cinc anys; Francisco Pedraza, de quaranta-cinc; Francisco Jesús Polo, de quaranta-tres; Emili Sainz, de vuitanta-cinc; i Cèsar Torres, de quaranta-tres. Els altres sofreixen ferides de pronòstic reservat.

Segons una altra versió, l'accident es produí perquè, a causa de la pluja, el xofer va perdre la visibilitat.

L'ENTERRAMENT DEL PARAXUTISTA MORT A LES FESTES DE MALAGA

Màlaga, 26. — Diumenge foren traslladats al cementiri les despulles del desgraciat paraxutista Casimiro Ortiz, mort divendres a conseqüència de l'accident sofert en la festa d'aviació celebrada a honor del Jallia.

El fèretre fou portat a espalltes del personal d'aviació de l'esquadra que vingué a Màlaga amb motiu de la festa en la qual perdé la vida el desgraciat paraxutista.

Durant la conducció del cadàver evolucionaren sobre la ciutat i més tard sobre el cementiri tres aparells de la base de Sant Xavier, de Cartagena, que per haver sofert una avaria no pogueren arribar aquí divendres i han efectuat el viatge avui.

L'Aero Club ha obert una subscripció per tal de socórrer la família del finit. L'ha encapçalat amb mil pessetes.

Recurs de cassació al Suprem

Madrid, 26. — El dia 5 del proper setembre es veurà davant la Sala de Vacances del Tribunal Suprem el recurs de cassació interposat contra la sentència dictada el dia 6 d'aquest mes pel Tribunal d'Urgència de Granada, que imposà la pena de mort a Manuel Guerrero Anea i Manuel Vasco Vargas.

Els processats, després d'efectuar diversos rotatoris en diversos "cortijos" propers a Granada, escometeren diversos rotatoris la nit del 16 de juliol passat, i després de robar-los dispararen contra ells i en mataren un. El Tribunal aprecià l'existència d'un delictu de robatori amb homicidi, en el qual concorren diversos agravants i altres delictes de robatori, i els condemnà a la màxima pena per l'homicidi, i a altres penes inferiors pels restants delictes. Els defensors lletrats senyors Luis García i Joan Edrena Santaella han interposat recurs de cassació contra la sentència, basat en infracció de llei i error de fet i en l'apreciació de les proves.

LES ASCENSIONS ALS CIMS DE L'HIMALAIA

El doctor Dyhrenfurt capitanejà l'any passat una expedició que arribà a l'alçària de 7.500 metres

L'any que vese'n farà una altra, capitanejada per M. Joan Escarre, la qual vol escalar cims molt més alts

Una expedició francesa presidida per M. Joan Escarre marxarà l'any que ve a la conquesta de l'Himalaia. És la primera vegada que els alpinistes francesos es proposen assolir els cims més alts del món.

L'expedició té per objecte pujar a un dels cims de la cadena de 8.000 metres.

Fins ara han intentat pujar a un d'aquests cims inacessibles vuitanta expedicions.

El professor O. Dyhrenfurt, de Zuric, cap de l'expedició que va poder arribar més enlaire, això és, a una alçària de 7.500 metres, de l'Himalaia, explica les peripècies de llur ascensió, en la qual participaren cineastes de diverses nacions d'Europa i la senyora Dyhrenfurt. Aquesta va merèixer el sobrenom de "la dona que puja més enlaire del món".

La dita expedició va efectuar-se l'any passat, i assolí un gran èxit.

Ultrapassant un autèntic arsenal de dades de tota mena, foren preses moltes vistes cinematogràfiques, les quals podran ésser utilitzades com a elements inapreciables d'orientació pels expedicionaris futurs.

Les boires que voltaven el Pol Nord i el Sud s'han aclarit a poc a poc. Els vols transoceànics han esdevingut gairebé fets normals. Subsideix única i solament un sol problema, tant esportiu com científic i cinematogràfic a resoldre: la conquesta de l'Himalaia, el cim més alt del món.

Aquesta idea ha triomfat. Malgrat les dificultats de l'hora present, ha entrat en el domini de les realitats.

Quan tornarem de la nostra expedició, l'any 1934, ens succeirà que ens preguen: "Heu fet realment l'ascensió a l'Himalaia?"

Es evident que tots els que ens feien aquesta pregunta estaven convençuts que l'Himalaia és una sola muntanya. Per ells l'Himalaia és el Mont-Everest i el Mont-Everest l'Himalaia.

En realitat, el Mont-Everest és una sola i formidable muntanya de 8.882 metres, possiblement la més alta del món, mentre que l'Himalaia és una gegantina cadena de muntanyes, d'una extensió de 2.400 quilòmetres, d'una llargària de 200 a 300 i amb milers de cims.

Quan hom em pregunta allò que és més difícil de l'organització d'una expedició a l'Himalaia, respon:

—Financiar-la!

Em cal dir que hauria d'escriure un llibre molt gruixut per a donar idea del calvari que he sofert abans de poder realitzar l'expedició. Ens ajuntarem un grup d'alpinistes de primer ordre i plens d'entusiasme. Signatures suïsses importants ens oferiren productes i materials abundants; però sense diners era impossible realitzar-la.

No ens restava més que un sol mitjà: el film.

En el curs de la nostra expedició a l'Himalaia, l'any 1930, n'havem fet un estrictament documental ("l'Himalaia, el gran dels rius"). Aquesta vegada l'objectiu principal era fer un film novel·lesc: "El divini de l'Himalaia".

Ens dividírem, per tant, en dos grups.

DIVENDRES 13. 13 PERSONES...

Alpinistes: 1. Marcel Kurz, enginyer, de Neuchâtel, que va prendre part a l'E. H. 1930, topògraf; 2. El doctor Hans Wenzler, de Zuric, metge de l'expedició (el doctor va poder participar-hi degut a l'amabilitat del professor Clairmont, el qual li concedí sis mesos de vacances a l'Himalaia); 3. André Roch, de Ginebra, un dels millors alpinistes suïssos; 4. James Belagelt, de París, detentador, amb el seu amic Roch, de molts rècords; 5. Hans Ertl, de Munic, classificat entre els millors alpinistes d'Àlemanya, d'esquí i de salt, conceptuat com un operador expertíssim de cinema; 6. Albert Hocht, de Munic, que formava part de l'élite dels alpinistes alemanys; 7. Pietro Ghiglione, de Torí, un dels millors alpinistes italians i periodista de prestigi; 8. el professor Dr. G. O. Dyhrenfurt, de Zuric, cap de l'expedició, director de producció del film i geòleg; 9. la senyora Enriqueta Dyhrenfurt, encarregada dels avituallaments i comandant d'etapa.

GRUP FILM: 10. Gustau Diesse, de Viena, l'actor tan conegut de nombrosos films de muntanya; 11. Jarmila Marton, jove actriu nord-americana; 12. Andrew Marton, director d'escena; 13. Richard Augs, de Zuric, primer operador; 14. Fritz von Triede, de Berlín, segon operador.

Un divendres, el 13 d'abril, els tretze membres de l'expedició sortírem de Venècia (frem tretze perquè l'enginyer Marcel... havia sortit quinze dies abans a reconèixer el terreny). El primer dia de marxa era el 13 de maig, i el darrer, el 13 de setembre. Una veritable demostració antiautopèstica.

EL PRIMER ACCIDENT

Després de dues setmanes de viatge, que ens varen permetre la recuperació del treball preparatori, varem arribar a Srinaga, capital de Càchmir, al mateix temps que l'expedició alemanya de N. L. G. Parbat.

Els alemanys marxaren a començaments de maig. Llur expedició havia d'acabar tràgicament. Hi van perir — la vida quatre europeus i sis conductors indígenes.

Quant a nosaltres, havíem d'impressionar moltes escenes en els meravellous jardins mongols, prop del Llac Dait.

La marxa va tenir lloc el dia 13 de maig. El primer obstacle fou el

Jogi-La (3.527 m.). El trobarem cobert, encara, d'una catifa molt espessa de neu. Ens veírem obligats a travessar-lo, de nit, amb la nostra caravana gegantina, per por de les allaus. Després d'això seguirem pistes bastant còmodes durant quinze dies, a través de la vall recemada de l'Indus, i arribarem a Skardu, la capital de Balistan.

Ací retrobarem Marcel Kurz, que havia estat víctima, feia poc, d'una seriosa caiguda de cavall, a conseqüència de la qual hagué d'abandonar l'expedició. Fou un cop molt fort per a nosaltres el d'haver de separar-

xements que Marcel Kurz no havia pogut fer a conseqüència de la seva caiguda dissoltada. L'enginyer Ghiglione envistí la "Sella de Chogolisa", situada entre el Golden Throne i el Bride Peak.

Allò que ens interessava, principalment, no era altra cosa que trobar les vies d'accés dels misteriosos Gasherbrum (8.068 m.), al qual els anglesos anomenen "Hilden Peak", la muntanya amagada.

Jo vaig sortir amb aquest propòsit amb André Roch i un conductor, Mohamed-Shau, per tal d'explorar la gelera Batoro-Gasherbrum, on no havia posat els peus cap ésser humà abans que nosaltres.

Després de quatre hores d'esforços, tressant al llarg de roques i de glaciers foscals a mitges, creguem que havíem trobat un indret propici a pujar per mitjà de cordes i ganxos.

Aleshores els conductors, que havien assistit, tremolant d'admiraçió, a l'ascensió heroica dels dos Sabins (europeus) es posaren a cridar: "Rasta karab". Volien dir que era el camí més dolent, i declararen que no pujarien més amunt encara que els donessin tots els harem del món.

No ens quedà altre recurs que fer una gran volta per la "Sella Probable" (6.300 metres), anomenada també la "Sella de Conway", segons el nom del gran explorador anglès Sir Martin Conway, que representa un trajecte de tretze quilòmetres per damunt dels glaciers d'unes diferències de nivell formidables.

Progressivament molt poc, amb els bagatges i provisions, ja que de 400 col·lies "Balti" només 120 restaven en situació de prestar servei a 6.300 metres d'alçària. Amb molts treballs, i sobre tot a força de propines (bakchichs) aconseguírem fer pujar sis col·lies fins al camp set (a 6.800 metres). Alguns d'ells tenien mal de cap i gemegaven; d'altres practicaven la resistència passiva utilitzant tota mena de trucs.

Ertl i Hocht reixiren, després de molts esforços, a tallar una escala de 150 metres d'alçària, en una muralla de gel de 50 graus, la qual cosa ens permeté d'arribar al campament 7.

Els nostres dos agorassats companys feren descobriments topogràfics importants, especialment el de l'existència d'un passatge, situat entre el Batoro i el glacier de Siacheu, d'uns setanta metres de llargària. Aquest problema havia estat molt discutit després de l'expedició memorable de Conway, ara fa quatre anys. Encara ens quedava molt camí a recórrer — i moltes proves per sofrir — abans d'arribar al final de la nostra expedició, a més de 7.500 metres d'alçària.

Per damunt de tot, penseu i llegiu els films al vostre gust.

Heus ací una novel·la que creiem encertadíssima, "La valoració dels films" — llegim més avall — serà feta per ells mateixos i no per motius de temes, categories, nombre i passos.

Els premis són, com sempre, les medalles de vernell i d'argent i el premi extraordinari al millor film del concurs. El Jurat podrà concedir mencions honorífiques i podrà declarar deserts els premis del concurs i els de cooperació. El termini d'admissió és el dia 16 de febrer de 1939.

En un altre paràgraf s'exponeix la utilitat d'altres concursos: "La Secció de Cinema del C. C. E. Q. veu amb molt de gust l'especialització dels concursos que se celebren a Catalunya — per a principiants, interclubs, etc. — i per això dona al Concurs Català de Cinema Amateur el seu aspecte únic general i lliure."

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Una ascensió que va durar deu hores ens permeté recollir una col·lecció abundant de documents topogràfics i fotogràfics. Constatàrem que era materialment impossible escalar les planes verticals del Gasherbrum. I això tant del costat Nord-Oest com del Sud-Oest.

El descens va ésser particularment penós, a través de les esberles gegantines. El capvespre ens va sorprendre abans d'haver arribat a baix.

Des de les 9 del vespre fins a la una de la nit romanguérem immobilitzats, i ens veíem obligats a escalfar-nos els peus a força de massatges ininterromputs, per tal d'evitar que se'ns gelassin.

Finalment, s'aixecà la lluna plena i va aclarir els caos de gelera que s'estenia sota nostre amb els seus raigs platejats.

El descens va recomençar a través dels "ponts" de neu, molt poc segurs i plens d'esberles. En fi, a les tres de la matinada arribàrem sobre el Moraine, contents d'haver efectuat aquest reconeixement sense accidents de cap mena.

UNA ASCENSIO PENOSA

Ert i Roth envestiren l'esperó Sud-Est del Hidden Peak.

Després de quatre hores d'esforços, tressant al llarg de roques i de glaciers foscals a mitges, creguem que havíem trobat un indret propici a pujar per mitjà de cordes i ganxos.

Aleshores els conductors, que havien assistit, tremolant d'admiraçió, a l'ascensió heroica dels dos Sabins (europeus) es posaren a cridar: "Rasta karab". Volien dir que era el camí més dolent, i declararen que no pujarien més amunt encara que els donessin tots els harem del món.

No ens quedà altre recurs que fer una gran volta per la "Sella Probable" (6.300 metres), anomenada també la "Sella de Conway", segons el nom del gran explorador anglès Sir Martin Conway, que representa un trajecte de tretze quilòmetres per damunt dels glaciers d'unes diferències de nivell formidables.

Progressivament molt poc, amb els bagatges i provisions, ja que de 400 col·lies "Balti" només 120 restaven en situació de prestar servei a 6.300 metres d'alçària. Amb molts treballs, i sobre tot a força de propines (bakchichs) aconseguírem fer pujar sis col·lies fins al camp set (a 6.800 metres). Alguns d'ells tenien mal de cap i gemegaven; d'altres practicaven la resistència passiva utilitzant tota mena de trucs.

Ertl i Hocht reixiren, després de molts esforços, a tallar una escala de 150 metres d'alçària, en una muralla de gel de 50 graus, la qual cosa ens permeté d'arribar al campament 7.

Els nostres dos agorassats companys feren descobriments topogràfics importants, especialment el de l'existència d'un passatge, situat entre el Batoro i el glacier de Siacheu, d'uns setanta metres de llargària. Aquest problema havia estat molt discutit després de l'expedició memorable de Conway, ara fa quatre anys. Encara ens quedava molt camí a recórrer — i moltes proves per sofrir — abans d'arribar al final de la nostra expedició, a més de 7.500 metres d'alçària.

Per damunt de tot, penseu i llegiu els films al vostre gust.

Heus ací una novel·la que creiem encertadíssima, "La valoració dels films" — llegim més avall — serà feta per ells mateixos i no per motius de temes, categories, nombre i passos.

Els premis són, com sempre, les medalles de vernell i d'argent i el premi extraordinari al millor film del concurs. El Jurat podrà concedir mencions honorífiques i podrà declarar deserts els premis del concurs i els de cooperació. El termini d'admissió és el dia 16 de febrer de 1939.

En un altre paràgraf s'exponeix la utilitat d'altres concursos: "La Secció de Cinema del C. C. E. Q. veu amb molt de gust l'especialització dels concursos que se celebren a Catalunya — per a principiants, interclubs, etc. — i per això dona al Concurs Català de Cinema Amateur el seu aspecte únic general i lliure."

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si bé no exactament com deuran ésser els que es premiaran.

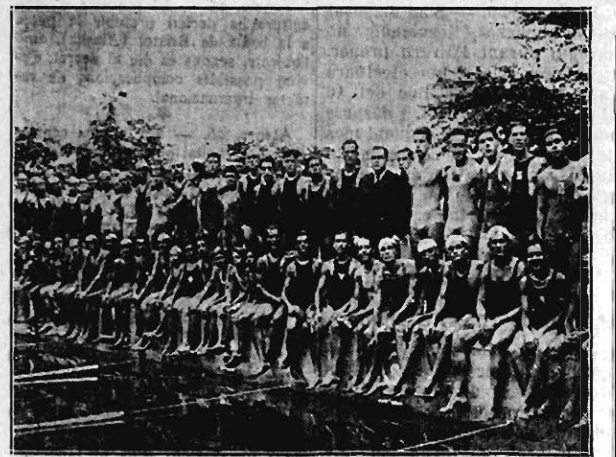
Per últim, ha aparegut una convocatòria d'un nou concurs organitzat per la flamant Secció de Cinema Amateur de Lliga Catalana, que és aquella entitat que s'havia de dedicar al cinema amateur sense fer política. I potser per aquesta prometença, el tema del seu concurs és "Les activitats de Lliga Catalana".

Ee evident que el tema és bo per a fer-ne un film si

NATACIÓ

El Barceloneta A. C. va guanyar el V Festival de Clubs Modestos

El C. E. Mediterrani va assolir un gran èxit de públic, de participants i d'organització

Els participants en el Festival dels Clubs Modestos, celebrat a la piscina de Montjuïc. (Foto Centelles.)

Si una cosa s'ha d'elogiar en el V Festival de clubs modestos, celebrat el diumenge passat a la piscina municipal de Montjuïc, ha d'ésser la seva perfecta organització.

El Club Esportiu Mediterrani, com a encarregat d'aquesta missió, va assolir el més fàcil èxit. És cert que l'única illudió d'aquest club, ben modest en tots els seus aspectes, és l'organització d'aquest festival, i per aquest festival, el reduït grup d'esportistes que formen la seva Junta directiva, sacrificant llargues hores i li dediquen molts esforços. Diumenge, però, als volts de les vuit del vespre, tot hom restava content i satisfet: havien celebrat el "seu" festival i el més sorollós èxit premiava la labor de moltes hores de treball.

La piscina municipal de Montjuïc havia donat cabuda a diversos milers d'espectadors que oferien l'espectacle d'un gran ple, i a l'aigua els millors nedadors de Catalunya (excloent-ne els del C. N. Barceloneta) s'havien disputat arduament totes les proves. És a dir, el resultat de la cinquena representació del festival de Clubs Modestos esperonava ja des de ahir mateix els seus organitzadors a la preparació de la seva sisena representació per a l'any que ve. Festivals com el de diumenge honoren la natació catalana i el Club Esportiu Mediterrani. Molt ens agrada que la nostra sincera enhorionada els servís per a una satisfacció més.

LES ACTUACIONS

Totes les proves que componien el programa del festival va ésser necessàriament celebrades per sèries i contra el cronometre. Això podria ésser que perjudicava algun nedador, però cal fer notar que els seus guanyadors van ésser els que hom esperava. És a dir, en les proves d'estil, Granada en el dors i Sapés en la braça de pit van assolir els primers llocs, tal com es preveia. Granada ho va fer més netament que Sapés, el qual va tenir en Blanes un seriós contricant. En anar a córrer la prova de braça de pit es demana per a Sapés (tres cronometradors oficials, creient en la possibilitat d'un nou rècord. Durant la cursa estiguérem al costat del seu director; en els primers cinquanta metres el temps responia a allò calculat a priori per al nou rècord; en els darrers cinquanta metres Sapés va canviar l'estil estirant de sempre per un de més ràpid, i des d'aquell moment els diguérem que no hi hauria nou rècord, i així va ésser. No aconsellem a Sapés el canvi de tàctica.

En la prova de cent metres estil lliure, els cronometres donaren com a guanyador Amat, del C. N. Terrassa, seguit d'Olmos a tres dècimes de segon, i en tercer lloc, Boqueres, a una dècima d'Olmos. Tots tres feren una bona cursa, i si en lloc de córrer Amat en una sèrie sol haguessin participat tots tres en ella, ens sembla que els temps haurien estat encara millors.

De les dues curses de relleus, la de 3 x 100 estils la va guanyar netament el Barceloneta A. C. i la de 5 x 50 el C. N. Terrassa, després d'una magnífica lluita amb l'equip del Mar Esport d'Arenys i el Barceloneta.

De la prova de salts en vam treure una agradable impressió. Catalunya ja té, amb Muntaner del Mediterrani un dígit representatiu en els Campionats d'Espanya. Manquen encara alguns dies d'ací a aleshores. Muntaner pot ésser un gran factor per a fer caure la balança al nostre favor. Per la nostra part tenim en ell una gran confiança.

La classificació total va donar vencedor el Barceloneta A. C., un altre triomf just i ben meregut.

ANTONI TRIGO

Novell, 1' 32" 4-10, F.A.E.E.T. Cardellac, 1' 33", Terrassa. Fins a 13 classificats, 100 metres lliures:

Amat, 1' 10" 4-10, Terrassa. Olmos, 1' 10" 7-10, Barceloneta. Boqueres, 1' 10" 8-10, Barceloneta. Salvo, 1' 13", F.A.E.E.T. Gusi, 1' 13", Terrassa. Ullan, 1' 13" 8-10, Barceloneta. Fins a 15 classificats.

3 x 100 metres, estils:

1. Barceloneta, 4' 7" - 12 punts. 2. Terrassa, 3' 10" 9-10, 10 punts. 3. F.A.E.E.T., 4' 20" 2-10, 8 punts. 4. Mare Nostrum, 4' 21" 4-10, 6 punts. 5. Mediterrani, 4' 44" 4 punts. 6. Atlètic, 4' 56" 2 punts. 5 x 50 m. lliures:

1. Terrassa, 2' 45", 12 punts. 2. Mar i Esport d'Arenys, 2' 43" 4-10, 10 punts.

3. Barceloneta, 2' 46", 8 punts. 4. Mataró, 3' 9" 6-10, 6 punts. 5. Capellades, 3' 57", 4 punts.

Els Clubs Mare Nostrum, Atlètic, Mediterrani i F.A.E.E.T., desqualificats per haver atencat algun relleu.

Salts:

1. Muntaner, 190' punts, Mediterrani, 6 punts.

2. Ferrer, 103'2 punts, F.A.E.E.T., 5 punts.

3. Guàrdia, 84'5 punts, Barceloneta, 4 punts.

4. Oller, 75'3 punts, F.A.E.E.T., 3 punts.

5. Bernal, 60'2 punts, Terrassa, 2 punts.

6. Ruiz, 52'7 punts, Terrassa, 1 pmt.

7. Granada, 52' punts, Barceloneta.

FRONTÓ NOVELTATS

Avui, dimarts, tarda, a les 4
PARTIT A SARRI
SARRIONAINDA
SOMORROSTRO
ANGEL PUJANA
MIL A LES 10:15
PARTIT A SARRI
ROMAN ZABALA
DEVA TRECE

CLASSIFICACIÓ TOTAL

1. Barceloneta, 52 punts. 2. Terrassa, 41 punts 1-2. 3. F. A. E. E. T., 30 1-2 punts. 4. Mediterrani, 10 punts. 5. Mare Nostrum, 10 punts. 6. Mar i Esport Arenys, 10 punts. 7. Mataró, 6 punts. 8. Capellades, 4 punts. 9. Atlètic, 2 punts.

PRINCIPAL PALACE

Avui, dimarts, tarda
JULIO SARASOLA
GOENEGA II - EGOZCUE I
TABOADA I - IBARLUCEA
ASTIGARRAGA-ULACIA I

EN CURSES, FRANÇA GUANYA BELGICA PER 38 PUNTS CONTRA 25. - UN NOU RECORD FRANCES

En el matx internacional celebrat a Tournelles entre les nacions de França i Bèlgica. Els resultats de les curses dona vencedora França, per 38 punts contra 25.

En els 100 metres estil lliure, Diener (França) es classifica en primer lloc, amb 1 minut 3 segons 4-10.

Cartonnet (França) va guanyar els 200 metres de braça de pit, amb 2 minuts 57 segons 2-10, i Faye (França) els 100 metres dors, en 1 minut 15 s.

En la cursa de relleus 4 x 200, l'equip francès va assolir el primer lloc en batre el rècord de la prova. El deixà establert en 9 minuts 38 s., per contra 9 m. 39 s. 6-10 l'anterior. L'equip serà format per Joder, Cavalero, Diener i Tasis.

En el mateix festival la nedadora francesa Teresa Blondeau va batre el rècord dels 200 m. dors. El deixà establert en 3 m. 4 s. 2-10.

ATLETISME

Guipúscoa venç en els campionats peninsulars celebrats a Berazubi

Catalunya, en segon lloc. - Sánchez Arana millora el rècord dels 110 metres (tanques)

Damunt una pista excessivament xipollejada per la pluja, se celebraren dissabte i diumenge, a l'estadi de Berazubi, de la guipuscoana Tolosa, les proves corresponents als Campionats peninsulars d'atletisme.

Hi participaren set federacions, amb els atletes següents: Catalunya, 26 atletes; Guipúscoa, 22; València, 17; Castella, 16; Galícia, 13; Astúries, 5 i Lleó, 4.

Catalunya ha estat novament superada per la selecció basca. Aquesta vegada, com l'anterior, per la desgràcia i per no poder presentar l'equip català amb totes les seves primeres figures.

Amb els accidents ocorreguts a Andreu i a Segura, i amb les absències d'Arévalo, Montoto, Ricard i Roca, no podíem esperar més dels nostres representants, alguns dels quals, com Staat, Lorenzo i Pratmarsó, reeixiren a bastament per a satisfer el més exigent dels èxits crítics.

Les marques aconseguides aquestes dies han estat molt baixes, degut al sol de la pista, destruïda per la pluja. Únicament el guipuscoà Sánchez Arana, palesant unes enormes facultats, va enrocant el rècord peninsular dels 110 metres tanques, amb un temps internacional.

Malgrat la lesió que sofreix Lacomba, l'equip valencià feu molt bona actuació. Igualment els galleses, els quals, gràcies a Mariño i González, superaren els anteriors.

Els castellans no presentaren les estrelles que les revistes gràfiques madrilenyes propagaren a tot drap. Han aconseguit la cua de la puntuació.

I els guipuscoans? Aquests actuaven a casa seva, i la conjunció basca-tarra-guipuscoana, amb el formidable valor de Cruz, Sánchez Arana, Erauzquin, González i Iguaran, entre els millors, ha fet possible i gairebé lògic el seu triomf.

En la secció telegràfica de diumenge del nostre diari assenyalàvem les incidències de la cursa dels 5.000 metres, en la qual Manuel Andreu, per unes mal controlades energies, va defallir a la mateixa ratlla d'arribada. Va caure mig cos a una banda i els seus abans de la ratlla, la qual cosa l'impedí classificar-se.

En els 3.000 metres steeple chase, un altre accident fou sofert pel català Segura, el qual, en saltar per segona vegada, fou punxat amb la sabata del seu company Smandia, i hagué d'ésser assistit pels facultatius.

Les altres proves, ultra els 110 metres tanques, en la qual, com hem dit més amunt, fou batut el rècord peninsular, no foren gaire ressenyables.

En una edició pròxima, i amb més coneixements de causa, podrem estendre'ns més sobre aquests Campionats que, com els anteriors, tampoc no han volgut o no han pogut venir a Catalunya.

F. M. I. J.

CLASSIFICACIÓ

Primera jornada

5.000 metres:

1. Meneses (Castella), 15 m. 36 segons. 2. Ramon (València), 16 m. 12 s. 3. Camarena (València). 4. Cilleruelo (Guipúscoa). 5. García (Guipúscoa).

Martell:

1. García Doctor (Castella), 41 metres 21 centímetres. 2. Mariño (Galícia), 36'11 m. 3. Salvador (Catalunya), 33'81 m. 4. Tugus (Catalunya), 32'61 m. 5. González (Galícia), 32'6 m. 6. Duran (Castella), 31'80.

Algària:

1. Lacomba (València), 1'75 m. 2. Rodríguez (Galícia), 1'70. 3. Lorenzo (Catalunya), 1'70 m. 4. Borrás (València), 1'70 m.

400 m. tanques:

1. González (Guipúscoa), 50 s.

2. Pratmarsó (Catalunya), 59 segons 4-5. 3. Iguaran (Guipúscoa), a un pit. 4. Varela (Galícia).

Llançament del pes:

1. Erauzquin (Guipúscoa), 12'39. 2. González (Galícia), 12'22 m. 3. Mariño (Galícia), 11'88 m. 4. Sánchez Arana (Guipúscoa), 11'29 m.

1.500 metres:

1. Tugus (Catalunya), 11'5 m. 2. Gil (Castella), 10 m. 64'30 cm. 100 metres:

1. Cruz (Guipúscoa), 11 s. 1-5. 2. Díaz (Galícia), a un pit. 3. Sánchez-Arana (Guipúscoa), a mig metre. 4. Arce (Catalunya). 5. Guzman (Castella). 6. Pardo (Castella).

400 metres lliures:

1. Landecho (Castella), 52 s. 9-10. 2. Colomer (Guipúscoa). 3. Cebado (Guipúscoa). 4. Sastre (Castella).

1.500 metres:

1. Angel (Catalunya), 4 m. 10 segons 2-5. 2. Montfort (Catalunya), 4 m. 15 s. 3. Castillejo (Guipúscoa), 4 m. 21 s.

4. García (Guipúscoa), 4 m. 23 segons 3-5. 5. Torner (València). 6. Pérez (València).

4 x 100 rellevaments:

1. Guipúscoa (Sánchez, Iguaran, Ormaechea i Cruz), 45 s. 5-10. 2. Catalunya (Serra, Altallua, Pratmarsó i Aracil). 3. Galícia. 4. València.

Segona jornada

Javelina:

1. Mariño (Galícia), 52'805. 2. David Higon (València), 50'32. 3. González (Galícia). 4. Fernández (Catalunya).

Triple salt:

1. Sánchez Arana (Guipúscoa), 13'50. 2. Lacomba (València), 13'42. 3. Araraja (Guipúscoa), 13'26. 4. Lorente (València).

4 x 400 rellevaments:

1. Catalunya (Piferer, Montfort, Colomer, Pratmarsó), 3 m. 40 s. 4-5. 2. Castella. 3. Guipúscoa. 4. València. 5. Galícia.

200 metres:

1. Cruz (Guipúscoa), 23 m. 1-10. 2. Aracil (Catalunya), 23 m. 2-5. 3. Cebado (Guipúscoa). 4. Aguiló (València).

110 metres tanques:

1. Sánchez Arana (Guipúscoa), 16 m. (rècord peninsular). 2. Lacomba (València), 16 m. 1 s. 3. Stataz (Catalunya). 4. Gil (Castella).

Salt de llargada:

1. Altallua (Catalunya), 6'62. 2. Sánchez Arana (Guipúscoa), 6'47. 3. Iguaran (Guipúscoa). 4. Serra (Catalunya).

Disc:

1. Celaya (Guipúscoa), 37'79. 2. Erauzquin (Guipúscoa), 37'70. 3. González (Galícia). 4. Mariño (Galícia).

800 metres lliures:

1. González (Guipúscoa), 2 m. 3 s. 1-5. 2. Angel (Catalunya), 2 m. 3 s. 3-5. 3. Montoto (Catalunya). 4. Llach (Castella).

10.000 metres lliures:

1. Andreu (Catalunya), 33 m. 46 s. 2. Meneses (Castella). 3. Camarena (València). 4. Miró (Catalunya).

Salt amb perxa:

1. Consegal (Catalunya), 3'50 m. 2. Lorenzo (Catalunya), 3'30 m. 3. Mariño (Galícia). 4. Sastre (Guipúscoa).

3.000 metres "steeple-chase":

1. Mur (Catalunya), 10'29. 2. Cruz (Guipúscoa). 3. Smandia (Catalunya). 4. Celleruela (Guipúscoa).

Puntuació

1. Guipúscoa, 66 punts. 2. Catalunya, 60. 3. Galícia, 28. 4. València, 24.

5. Castella, 22.

Els campions d'enguany

100 metres lliures: Cruz (Guipúscoa). 200 metres lliures: Cruz (Guipúscoa). 400 metres lliures: Landecho (Castella). 800 metres lliures: González (Guipúscoa). 1.500 metres lliures: Angel (Catalunya). 5.000 metres lliures: Meneses (Castella). 10.000 metres lliures: Andreu (Catalunya). 110 metres tanques: Sánchez Arana (Guipúscoa). 400 metres tanques: González (Guipúscoa). 3.000 metres "steeple-chase": Mur (Catalunya). Rellevaments 4 x 100: Guipúscoa (Sánchez Arana, Iguaran, Ormaechea i Cruz). Rellevaments 4 x 400: Catalunya (Piferer, Montfort, Colomer i Pratmarsó). Salt d'algària: Lacomba (València). Salt de llargada: Altallua (Catalunya). Triple salt: Sánchez Arana (Guipúscoa). Salt de perxa: Consegal (Catalunya).

Llançament del martell: García Doctor (Castella). Llançament del pes: Erauzquin (Guipúscoa). Llançament de la javelina: Mariño (Galícia). Llançament del disc: Celaya (Guipúscoa).

Els títols de campió han estat repartits de la següent manera: Guipúscoa, 9 títols; Catalunya, 6; Castella, 3; Galícia, 1; i València, 1.

FINLANDIA VENÇ ALEMANYA

Helsinki. — Diumenge se celebrà en aquesta capital el matx internacional d'atletisme entre les seleccions d'Alemanya i Finlàndia, que serví perquè els finlandesos s'acreditessin, una vegada més, com la primera potència europea en aquest esport. D'aquesta manera, Finlàndia renovà la victòria que obtingué l'any passat a Berlín, en enfrontar-se amb la selecció del Reich.

Els finlandesos obtingueren la victòria per 103'5 punts contra 99'5 dels alemanys. Aquests tingueren tan magnífica actuació, que van batre quatre rècords d'Alemanya en llançament del disc, amb 16'15 metres; llançament de la javelina, amb 73'96 metres; llançament del martell, amb 50'94 metres; i 10.000 metres lliures, en 15 minuts i 7-10 de segon.

Els finlandesos guanyaren totes les proves, menys els 100, 200, 400 i 1.500 metres lliures, salt de longitud i 500 i 1.600 metres rellevaments, que guanyaren els alemanys.

EL MATX FRANÇA, ITALIA I ESTATS UNITS

Amb mal temps, se celebrà diumenge, a Milà, el matx d'atletisme França-França-Estats Units. Del conjunt nord-americà el que més agrada fou l'actuació del llançador Roy i els salts amb perxa de Jhonson.

Els resultats foren:

100 metres lliures: 1. Toeti (Itàlia), 11 s. 2. Peacock (Estats Units), 11 s. 3. Robert Paul (França), 11 segons 1-5.

110 metres tanques: 1. Cope (Estats Units), 14 s. 8-10. 400 iardes: 1. Peacock (Estats Units), 48 s. 1-5; 2. Tabernani (Itàlia), 48 s. 1-10 (rècord d'Itàlia).

Llançament del disc: Roy (Estats Units), 38'5 m.

Llançament del pes: Lyman (Estats Units), 15'44 m.

400 metres tanques: 1. Moore (Estats Units), 53 s. 4-10.

Salt d'algària: Jhonson, 1'91 m. 1.500 metres: Becali (Itàlia), 4 m. 15 s. 4-10 (rècord d'Itàlia).

5.000 metres: Ceroni (Itàlia), 14 m. 24 s. 4-10 (rècord d'Itàlia).

Salt de longitud: Caldani (Itàlia), 7'11; 2. Robert Paul (França), 7'9. Perxa: Roy (Estats Units), 3'85.

CICLISME

Destrieux va guanyar la cursa Campionat de Barcelona

Però fou adjudicat a González, per manca de temps reglamentari de residència del guanyador

El Campionat de Barcelona, que s'havia de celebrar el diumenge al matí, va haver de suspendre's a conseqüència de la pluja i, per acord dels organitzadors, es va celebrar ahir. Destrieux, que va cobrir els 170 quilòmetres en 4 hores, 37 minuts i vint segons, va ésser el guanyador de la cursa. González, Jimeno, Bachero, Flequer, Pujol i Ramon, que esmentarem el mateix temps que el vencedor, es classificaren pel mateix ordre que els hem esmentat. Al darrer d'aquests es va classificar Marià Cañardo amb 4 hores, 38 minuts i 10 segons.

Com sigui que Destrieux no porta el temps reglamentari de residència a Barcelona, el Campionat fou adjudicat a González, segon classificat.

Fins a l'Ordal els participants a la cursa van marxar formant un sol grup. Poc després quatre corredors, menats per Jimeno i Destrieux, intentaren l'escapada. Els esmentats obtingueren èxit i arribaren a un grup que comandava Cañardo un avantatge de tres minuts.

A Calafell Cañardo es desvetllà i tractà de donar caça als fugitius, sense que cap dels seus companys el secundés. No obstant el corredor de Sant Andreu anava escorçant la distància que el separava dels capdavanters, els quals atrapà en tornar a passar els fugitius per l'Ordal. Bachero, que es desvetllà més tard que Cañardo, també donà caça a l'escapat davant, al qual s'incorporà a Sant Feliu.

A un quilòmetre de l'arribada set corredors marxaven en grup, i hom donava per descomptat que el final de la cursa seria disputat a l'esprint pels set homes. No obstant Marià Cañardo tingué la desgràcia que se li rebentés un pneumàtic, i s'hagué de resignar a veure's passat per la resta. Pagés va perdre contacte abans d'arribar a Espinosa. Ell i Cañardo ajuntaren més tard els seus esforços per tal d'arribar al terme de la cursa. Cañardo amb el temps ja esmentat, i Pagés amb sis segons de diferència.

LA VOLTA A SUISSE

Després de la segona etapa d'aquesta cursa, que va iniciar-se el dissabte passat, el francès Benoit Faure, vencedor de la primera etapa, es manté a la davantera de la classificació general, estalonaat pels corredors suïssos, els quals des de la primera etapa van al primer lloc de la classificació per nacions.

Heu-vos aci els resultats de les dues primeres etapes:

Primera, Zurich-Saint Moritz, 243 quilòmetres: Primer, Benoit Faure (França), en 8 hores, 9 minuts i 17 segons; segon, Amberg (Suïss); tercer, Fayolle (francès); quart, Garnier (belga).

Segona, Saint Moritz-Lugano, 230 quilòmetres: Primer, Buckwelder (suís); segon, Erne (idem); tercer, Guisquière (belga); quart, Amberg (suís).

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

QUERRA VENCEDOR DE LA VOLTA A ROMAGNA

Milà, 26. — Ahir se celebrà, amb sortida i arribada a Forlì, la volta a Romagna, prova valadora per al campionat d'Itàlia.

A la primera part del recorregut fugiren Cazzulani i Corticci. Cazzulani a continuació fou deixat per Scorticci, i aquest resistí durant cent quilòmetres la persecució. Un cop atrapat per un grup format per Bini, Guerra, Bartali, Gerini, Olmo, Boet i altres, fou Bartali qui s'encarregà de posar a prova la resistència dels seus contrincants escapant-se al seu torn. A vint-i-vuit quilòmetres de l'arribada tenia Bartali encara dos minuts d'avantatge sobre l'escapat capitaniat per Guerra. Però a uns cinc quilòmetres de l'arribada, degut a rampa en una cama, Bartali fou aconseguit gràcies a l'empenta de Vigoli. Però a l'esprint el jove vencedor de la Volta al País Basc atacà a fons Guerra, tant que molts espectadors veieren sobre la mateixa arribada vencedor Bartali.

La classificació oficial fou, de totes maneres, la següent:

Primer. — Guerra, que cobrí els 288 quilòmetres en 9 h. 6 m. i 55 s. Segon. — Bartali, en igual temps. Tercer. — Gerini, idem. Quart. — Valli, idem. Cinquè. — Vigoli, idem. Sisè. — Scorticci, en 9 h. 7 m. i 50 s. Setè. — Cazzulani, idem.

Després d'aquesta prova Guerra continuava ocupant el primer lloc en la classificació per al campionat, amb dotze punts i mig, seguit d'Olmo, amb vuit, i Bartali, amb set i mig.

VARIA

Castelló, 26. — Es disputà el campionat regional sobre 150 quilòmetres. Resultà vencedor Salvador Solina, en 4 hores i 30 minuts.

El vencedor fou el primer que escajà la costa d'Oropesa i s'adjudicà la prima de Castelló.

Bilbao, 26. — Es disputà la cursa anomenada d'Alonzotegui, sobre un recorregut de 120 quilòmetres. Resultà vencedor Esquerri, seguit en la classificació d'Esquerri.

Tallada, 26. — Sobre un circuit de 145 quilòmetres es disputà la III Volta a Tallada.

Vencé el basc Aletegui, en quatre hores, disset minuts, a un promig de trenta-tres quilòmetres, seguit de Cardona, Esteve, Berrendero i Montes.

París. — La primera etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

Després de la segona etapa de la cursa anomenada Circuit de l'Oest fou guanyada pel belga Hardiquet, que va aconseguir la mitjana horària de trenta-vuit quilòmetres i mig. En segon lloc va classificar-se el francès Paul Le Drogo.

MES ESPORTS

Futbol

ELS PARTITS AMISTOSOS

Al Poble Nou, el Barcelona va vèncer el Júpiter per dos gols a cap

Al camp del Júpiter es va celebrar dimenge l'anunci d'un partit entre el combinat del Barcelona i el primer equip propietari del terreny. El matx acabà amb el triomf del Barça per dos gols a cap.

El Barcelona va aprofitar aquest partit per fer la presentació dels nous elements Iborra, Bayo i Balmayya, els quals actuaren amb resultat satisfactori.

En conjunt el partit fou entretingut, amb domini sempre del Barça, si bé a la segona part el Júpiter va contratacar. Els gols del Barça foren marcats per Fernández i García.

Els nous elements del Júpiter, Sánchez i Pérez II, produïren molt bona impressió.

El senyor Rovira va arbitrar sense dificultats i els equips s'arreglaren bé.

JÚPITER: Solà, Claudio i Ildaz; Font, Sala i Mena; Pérez II, Galvany, García, Perpiñà i Terradellas.

BARCELONA: Iborra, Raia i Bayo; Bardina, Franco i Balmayya; Roumeu, Sol, García, Fernández i Pagés.

A SABADELL

El Sabadell i el Granollers empataren a cinc gols

Al camp de la Creu Alta també hi va haver un partit amistós entre el primer equip del Sabadell i el del Granollers. La lluita va estar mancada d'interès, efectuant els dos equips un joc monòton, i va contribuir a fer més pesat també el partit la pluja que va caure durant bona part de l'encontre.

L'única cosa bona que es va veure durant el partit fou de Sospedra i Calvet. Els altres varen actuar molt deficientment.

Es comprèn, doncs, la preocupació que a hores d'ara tenen els directius sabadellencs pel pobre resultat que va donar en aquest partit el seu equip, puix que el diumenge vinent ha de lluitar de Campionat amb el Barcelona. Pel que fa referència al porter Florença, hom creu que està lluny d'igualar les actuacions de Macip, el qual manté la seva actitud de rebella.

Els punts del Sabadell foren marcats per Calvet (3), Díaz i Sospedra. Els del Granollers foren obtinguts per Sanç (3), Eugeni i Rubies.

Pujol arbitrà bé i els equips foren: **GRANOLLERS:** Casanoves (després Iñesta), Coca i Manuel; Vila, Rovira i Aranda; Eugeni, Gari, Sanç, Rubies i Guix.

SABADELL: Florença, Morral i Blanc; Argemir, Font i Gràcia; Sospedra, Calvet, Nieto, Díaz II i Perera I.

AL CAMP DE L'ESPANYOL

L'Espanyol i el Terrassa empataren a tres gols

Al camp de l'Espanyol es va celebrar un partit entre l'Espanyol i el Terrassa que servia de presentació dels nous jugadors espanyolistes Pardo, Alvarito, Llecuna, Chiseta, Echezarreta i Bonic.

El partit no va ésser gaire interessant. L'Espanyol es comprèn que no té una actuació molt bona perquè aquests elements essentials anteriorment era la primera vegada que jugaven junts. El que més es va distingir fou el costarrugu Chiseta.

El partit acabà amb empat a tres gols, marcats els de l'Espanyol per Bonic (dos) i Guerra, i els del Terrassa per Pueyo i González (dos).

Arbitrà Planell i els equips foren: **ESPANYOL:** Martorell, Sáez i Pardo; Alvaro, Llecuna i Rojós; Queda, Echezarreta, Bonic, Edelmiro II i Domènec.

TERRASSA: Ibarra, Brió i Bartomeu; Castro, Loyola i Rubio; Alvarito, Brió II, Pueyo, Polo i Colomé.

A SANT

El Sant va vèncer l'Osasuna per cinc gols a un

Al camp del carrer de Galileu i amb motiu de la Festa Major, es va celebrar dimenge el segon partit amb l'Osasuna de Pamplona.

Aquesta vegada, l'onze santenc va ésser victoriós per cinc gols a un i va remuntar la diferència que el dia abans li havia pres l'enxarxat.

Arbitrà Espelta i els equips foren: **SANTS:** Escoda, Itarte i Marañez; Cifuentes, Burguete i Canyades; Folc, Amposta, Sala, Hernández i Bonell. A la segona part es retirà Folc i Bonell passà a extrem dreta i Iglésies a l'esquerra.

OSASUNA: Urreaga, Fernández (M.) i Fernández (B.); Valentín, Aranzáiz, Ruiz, Azkue, Cotel, Oloriz, Muguru i Uribe. (Aquests dos últims canviaren el lloc a la poca estona d'haver començat la primera part.)

ALTRES RESULTATS

Sant Andreu-Europa 5-1
A IGUALADA
Velles Glòries-Horta 2-1

El traspass de Lluç al Girona. — El Club gironí està en negociacions amb el jugador del Granollers, Lluç.

Urban, de l'Atlètic de Bilbao, al Betis. — Urban, el back de l'Atlètic de Bilbao, passarà al Betis si les gestions que hom realitza arriben a felicitat, com s'espera. El jugador bilbaí, que està en situació de transferència, percebrà quatre mil pessetes en signar la fitxa i 550 de sou mensual, ultra les primes. Ocuparà un lloc a la defensa, substituint Areso.

L'Atlètic percebrà 3.000 pessetes pel traspass.

EL TEATRE

LES ESTRENES

ESpanyol - Estrena de "Pobrets, però honrats", comèdia de Felip Melià

L'absència de poesia i de tota mena de complexitat psicològica fan encara molt limitades les possibilitats del teatre valencià. És, però, un teatre d'una gran vitalitat, a estones, d'un realisme potser no gaire elaborat, però d'una força evident i que es complau a reflectir amb una gran veritat personatges populars i de la classe mitjana valenciana i en el seu aspecte pintoresc. No arribem, és clar, a través d'aquest teatre, a conèixer el país valencià d'una manera íntima, perquè a aquest coneixement no s'hi arriba sinó per la psicologia i el lirisme. Però n'arribem a conèixer molts sentiments elementals, moltes maneres d'expressar-se, i fins a través d'uns actors que presten una admirable plasticitat a llurs papers — maneres d'accionar i de moure's.

El senyor Felip Melià ens sembla, pel que podem veure, un dels autors que a aquest do d'evocar el realisme pintoresc amb força veritat uneix una major correcció i delicadesa.

En la seva nova producció "Pobrets, però honrats" dona una nota sentimental, sense caure mai en la carrinoneria, alhora que estableix uns contrastos còmics, ben dosificats, sense traspassar els límits del bon gust ni arribar mai a la groleria.

Cert que queda el mateix una mica ingenu: que els recursos són molt sovint innocents i realment encara, de teatre primitiu. Però això cau de ple dintre les perspectives del teatre valencià. Superar-ho seria superar les limitacions, i és possible que el públic — almenys el públic que omple el saló de l'estrena la sala del teatre Espanyol per aplaudir-lo — no li ho agrairia gaire.

seguint de "Taile", "Simson", "Mainstay", "Kilomney Leader" i "Barcino".

Novena cursa: "Lince", 19 s. i 07, seguit de "Tabaco", "Lais", "Raincham", "Pubilla" i "Plumuntree".

CANODROM GUINARDO

Resultats de les curses celebrades dimenge a la tarda

Primera cursa, llista, a 375 iardas: 1. Baby, de M. Paris, 57 1-5. 2. Normando, d'A. Bergua.

Segona cursa, llista, a 375 iardas: 1. Guajira, de J. Caballero, 26 3-5. 2. Madrilenya, d'E. Guerra.

Novena cursa, llista, a 375 iardas: 1. Tom, d'E. Latorre, 25. 2. Set-Soles, de M. Noguer.

Quintena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchena, de J. Camps, 31 2-5. 2. Kuka, de F. Clapera.

Novena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Segona cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Quintena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Novena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Quintena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Novena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Quintena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Novena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Quintena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Novena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Quintena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Novena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Quintena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Novena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Quintena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Novena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Quintena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Novena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Quintena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Novena cursa, llista, a 450 iardas: 1. Marchama, de F. Gallard, 32 1-5. 2. Dali, de J. Parricha.

Escenaris

La sessió commemorativa del tercer centenari de Lope de Vega, que ha organitzat la Generalitat de Catalunya, se celebrarà al Saló de sessions del Palau de la Generalitat aquesta tarda, a les set.

El catòlic de Literatura espanyola, professor a la Universitat Autònoma de Barcelona, doctor Ansel Valbuena, parlarà sobre el tema *En torno a la personalidad y al estilo poético de Lope*.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

D. G.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

D. G.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

D. G.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

D. G.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

D. G.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

D. G.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

D. G.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

D. G.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

D. G.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

D. G.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

D. G.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

D. G.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

D. G.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

D. G.

En fi, un dels dots que cal posar també a la "banda del senyor Felip Melià" és el de saber escriure papers apropiats per als actors que han d'interpretar-los. En "Pobrets però honrats" ha tractat per al senyor Josep Alba la figura d'un pare embriac i una mica trapella, però sentimental en el fons, que deixa un ample marge perquè l'actor desenvolupi i enteneixi el públic amb tota la varietat dels seus recursos.

d'una dignitat, en ser l'actor Feliu Ansueta, sinó Joaquim Vallès, nascut, per cert, a Barcelona, el substitut d'ignacio León.

* Aquesta nit, al Barcelona, estrena de l'agradat (7) en tres actes Menos lobos, original dels senyors Neira i Sánchez Mora.

* Dissabte, a Sant Joan de les Abadesses, va actuar per primera vegada la companyia catalana d'Artistes Associats. Fou la presentació amb la nova comèdia de Lluís Elies "Quan els reis es tornen homes". Sembla que tant l'obra com la companyia van ploure de debò.

TEATRE CÒMIC
AVUI: Tarda, 5 i 15. Butaca, 2 ptes. La SOTA DE OROS. Nit, 10 i 15. L'ESTIL MISS-MISS. Triomf de Laura Piliols, Aida i Lope. Gran concurs de "Cante Flamenco" amb premi en metalle en el famós quadre "La Taberna de los Tenores".

* El Novetats segueix essent una incògnita. Què hi haurà, aquest hivern, en aquell teatre? Quina serà la novetats que el gerent de l'empresa, senyor Portabella, té preparada? Ningú no ens ha sabut respondre, fins ara, a aquestes preguntes. Hem començat, doncs, a intentar desxifrar la incògnita per eliminació. Hem preguntat a Marcos Redondo: "¿Es cert que vos fareu amb En Palacios, la temporada d'hivern al Novetats?". El famós bariton ens ha manifestat que no. Acabarà molt aviat la tournée que està fent per Catalunya i anirà després cap al Nord, d'on tornarà a mitjan octubre per a actuar a Saragossa. Seguidament, si tot rutlla com està previst, interpretarà un film.

* Escrites les ratilles precedents, ens assabentem que la nova-bomba que el senyor Portabella esperava fer-nos esclatar es referia, com suposàvem en la nostra edició de dissabte, a l'actuació al Novetats, durant l'hivern, d'una companyia catalana. Aquesta companyia hauria estat la Nicolau-Martori. Però no hi ha hagut acord. Els tractes quedaren romputs abir. Es reprendran?

* Al quadre de "La Taverna dels tenors", de la revista Miss-Miss, que s'està representant al Còmic amb un ple d'interès, hi ha estat introduïda una innovació. Consisteix a fer volar el públic els modadors quan un dels espontanis que pugui a l'escenari no li agrada prou. Aleshores l'espontani es retira. Evidentment, és més divertit i més humà que treure'l amb un ganxo, com feien a un music-hall de París. Ara bé: hem de recordar que això de fer volar els modadors és un detall que vam poder observar al teatre Nou, anys enrere, en ocasió de l'estrena d'un espectacle titulat, si ens és fidel la memòria, Fiel Lur. Aquell dia el públic, com als altres, demanava, en broma, l'orella... L'orella dels autors!

* Enric Borràs ha fet declaracions a Madrid. Ha repetit, en gran part, el que setmanes enrere ens va dir a nosaltres. I, entre altres coses, ha afegit: que pensa incorporar "Otel·lo" al seu repertori i que li agradaria, sobretot, fer El rei Lear, i que no té gens la intenció de retirar-se, car interpreta "Terra baixa" com el primer dia, sense fatiga de cap mena, i es troba amb iguals facultats de veu i resistència que vint anys enrere. "Serà miraculós, si veieu —acabà dient—, però em sento completament jove".

* Al Principal Palace anuncien per a demà l'estrena de la revista madrilenya del mestre Alonso *Las dos armas tomar*, però com que els assaigs estan encara molt verds, suposem que tot el més aviat no tindrà lloc l'estrena fins dijous.

El mestre Alonso arriba aquest matí, disposat a que l'ajornament no passi de les vint-i-quatre hores, car té ganes de tornar a ésser dividend a Madrid per assistir a la inauguració de la temporada al teatre Martín. I ja que parlem del Palace, volem advertir que, contra

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que fins ara ha estat l'arrendatari del teatre, seria empresa de despeses.

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que fins ara ha estat l'arrendatari del teatre, seria empresa de despeses.

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que fins ara ha estat l'arrendatari del teatre, seria empresa de despeses.

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que fins ara ha estat l'arrendatari del teatre, seria empresa de despeses.

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que fins ara ha estat l'arrendatari del teatre, seria empresa de despeses.

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que fins ara ha estat l'arrendatari del teatre, seria empresa de despeses.

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que fins ara ha estat l'arrendatari del teatre, seria empresa de despeses.

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que fins ara ha estat l'arrendatari del teatre, seria empresa de despeses.

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que fins ara ha estat l'arrendatari del teatre, seria empresa de despeses.

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que fins ara ha estat l'arrendatari del teatre, seria empresa de despeses.

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que fins ara ha estat l'arrendatari del teatre, seria empresa de despeses.

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que fins ara ha estat l'arrendatari del teatre, seria empresa de despeses.

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que fins ara ha estat l'arrendatari del teatre, seria empresa de despeses.

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que fins ara ha estat l'arrendatari del teatre, seria empresa de despeses.

* Corre el rumor que una empresa de cinema es proposa arrendar el Victòria. Per ara, però, no hi ha res fet en concret. Volem, per tant, tenir encara l'esperança que la sarsuela no es deixarà prendre aquest teatre, per ella tan tradicional. De moment, es diu que el mestre Martínez Valls i Ferrés i el llibretista Victor Mora han realitzat ja gestions per a constituir-se en empresa de companyia. L'empresari Joan Ponce, que

PHILIPS

COMPTAT LLARGS TERMINIS

PALAU DE LA RADIO

RAMBLA D'ESTUDIS, 8

Mercat d'Ocasions

COMPRA - VENDA - CANVI

de Mobles, Pianos, Radios, Caixes de cabals, Maquines d'escriure i de cosir, Maletes, Discos, etc.

TOT D'OCCASIO

Corts Catalanes, núm. 414

Telèfon 30422

ESTIUEJANTS!

Hotel "La Lluna"

Habitacions amb aigua corrent

Cambra de bany, Pensions a 7, 8 i 10 pesetes, etc. tot completat

Tracte familiar

Fermi Galian, 29 Telèfon 38

HOLIES DE NIT

A cinc minuts: bosc, fruites, fonts

PAPEL DE FUMAR

PAPEL DE MILE

FHUC

MAXIMA CALIDAD

SIEMPRE EN PAQUETES DE 10

FHUC

MO CENIZA

Vies Urinàries

Malaltia aguda i crònica

POLICLINICA FARRE PUJAN

Rambla de Catalunya, 11, 1.º

No podem publicar les notícies que no vinguin escriptes en català i amb un imbre o signatura coneguda

UNIVERSAL ELECTRICA

RADIO ATWATER-KENT ECHOPHONE

Vendes a terminis i canvis

Oportunitats per a totes les burlesques

DIPUTACIO, 242

Telèfon 22090

FINANCIER

Moviment borsari

MERCAT LLIURE

Les primeres sessions d'aquesta setmana extremen la feixugor que domina en aquest Mercat en el curs de la setmana. La persistència de la baixa, constatada des dels primers moments de la reunió de Borsa, produeix una depressió tan marcada que aviat es converteix en claua davallada.

En una colla de dies que la marcada passivitat que es faia sentir en aquest sector evidenciava l'anormalitat del seu desenvolupament: les poques operacions que s'hi realitzaven, però, servien per mantenir nivells anteriors. El repte que dominava entre l'element contractador feia mantenir aquest inactiu fins al moment actual en què en trencar-se els nivells, potser mantinguts una mica forçadament, ha aparegut la veritable desfeita i les liquidacions han plogut de tot arreu.

No cal dir que la conjuntura internacional té una gran part d'influència en aquest moviment, però si aquest s'hagués manifestat en el seu temps no s'hauria hagut de lamentar els efectes d'una baixa tan fulminant.

D'entre les accions més perjudicades cal assenyalar les Agües, M. Rif, Explosius i Chades, les quals, com hem notat recordant, han estat les que amb més eufòria seguien el moviment d'alça. A darrera hora, a la sessió del Borsà, hom nota quelcom de reacció, que tot i no tenir transcendència, bé podria notar-se en reunions successives, si considerem la forta sotragada que acaba de rebre aquest mercat.

Tanca del Mercat Lliure de Valors:

Valors	Dia 26 Dif.	Dia 26 Dif.
Aigües	182.00	-5.75
Colonial	37.50	-2.25
Petrolis	5.30	-0.25
M. Rif	64.50	-3.00
Asland	74.00	-0.25
Chades	403.00	-8.00
Ford	38.50	-3.00
Explosius	148.00	-3.25
Montser	81.50	-0.50
Philips	355.00	-5.00
Sucres	33.75	-0.50

BORSA AL COMPTAT

Els deutes de l'Estat, moderats en la contractació, assenyalen l'esperança feixugor en canvis, la qual culmina en els amortitzables 5 per 100 1927 net, amb pèrdues fins un quart d'enter i de tres vintès els Exterior, Obligacions Tresoreria Generalitat, prossegueixen febles, tot 25 (-0.10).

El grup de Municipis tampoc no aconsegueix mantenir-se: la major part d'emissions contractades perdien entorn d'un quart d'enter: de més importància els 1925, ampliat 1021, 87.00 (-1.00); i els 5 per 100, 73.00 (-1.35). Les liquidacions del tot inactives. El sector de deutes, amb regular efectivitat, continuen amb baixes entorn d'un quart d'enter; les Interprovincials 6 per 100, queden a 102.25 (-1.00).

El roble ferroviari, força desanimat, segueix la tendència general del mercat, i s'observen pèrdues al voltant d'un quart d'enter; Carril Catalunya, queden a 55.50 (-1.00). Les obligacions de tramvies i navilers sense operar.

El sector d'indústries diverses tampoc no desplega gaire activitat; pel que respecta als canvis, les poques variacions constatades ho són en baixa d'un quart d'enter; Productora Forces Motrius, 1923, es cotitzen a 97.00 (-1.50). Del grup d'accions cal notar el canvi de Tramvies preferents, 7 per 100, 46.00 (-1.00); Aigües Llobregat, 113.00 (-4.00); i Espanya Industrial, 134.00 (-1.40).

Soler i Torra Germans

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13, Bonsuccés, 1 i 3

NEGOCIEM ELS CUPONS

VENCIMENT PRIMER DE SETEMBRE

COMPRA I VENDA DE VALORS

CAMBRA QUIRASSADA CAIXES DE LLOGUER

per a guardar valors, documents, joies i altres objectes

Compartiments des de 22 pesetes anuals

Put visitant-se a les hores d'oficina

BORSA DE PARIS

Dia 26 precedent

Renda francesa 3%	79.50	79.45
" 1917 alib. 4%	83.25	83.30
" 1918 4%	82.35	82.25
" 1920 4%	109.00	109.75
" 4 1/2%	86.25	86.10
Crédit Lione	1730	1725
Banc de França	9870	9850
Rio Tinto	1324	1345
Italo Dutch	19000	23100
Canal de Suez	17000	17975
Kuhlmann	550	580
Wagons-lits	48.00	48.25
M. S. A. primera sèrie	478	498
G. I. Marroc 1919 5%	875	885
Barcelona T. 5 1/2%	940	905
Nord primera sèrie	550	550
Philips	3700	3650

Mercat de Llotja

Blats. — La calma és absoluta en aquest sector; les operacions es fan cada dia més difícils davant la poca activitat desplegada per la fabricació,

RADIO DIFUSIO

Programes seleccionats per a avui

CATALUNYA

RADIO BARCELONA, 37.4 m. 796 kc. 12: Senyals horaris. 13:30: Sessió femenina. 14: Senyals horaris. 15:30: Informació teatral i cartellera. 16:30: Sessió cinematogràfica. 17: "La Paraula": Emissió de les dues de la tarda. 17:30: "El dia de la", per Joan Alaveda. "Butlletí Oficial de la Generalitat". 18:30: "Lope de Vega": Comentari per Valentí Moragas i Roger. 19:30: Borsa de Treball. 20: Sessió radiofònica. 21:30: Sessió infantil de Radio Barcelona. 22:30: Sessió de música. 23:30: Sessió de música. 24:30: Sessió de música. 25:30: Sessió de música. 26:30: Sessió de música. 27:30: Sessió de música. 28:30: Sessió de música. 29:30: Sessió de música. 30:30: Sessió de música. 31:30: Sessió de música. 32:30: Sessió de música. 33:30: Sessió de música. 34:30: Sessió de música. 35:30: Sessió de música. 36:30: Sessió de música. 37:30: Sessió de música. 38:30: Sessió de música. 39:30: Sessió de música. 40:30: Sessió de música. 41:30: Sessió de música. 42:30: Sessió de música. 43:30: Sessió de música. 44:30: Sessió de música. 45:30: Sessió de música. 46:30: Sessió de música. 47:30: Sessió de música. 48:30: Sessió de música. 49:30: Sessió de música. 50:30: Sessió de música. 51:30: Sessió de música. 52:30: Sessió de música. 53:30: Sessió de música. 54:30: Sessió de música. 55:30: Sessió de música. 56:30: Sessió de música. 57:30: Sessió de música. 58:30: Sessió de música. 59:30: Sessió de música. 60:30: Sessió de música. 61:30: Sessió de música. 62:30: Sessió de música. 63:30: Sessió de música. 64:30: Sessió de música. 65:30: Sessió de música. 66:30: Sessió de música. 67:30: Sessió de música. 68:30: Sessió de música. 69:30: Sessió de música. 70:30: Sessió de música. 71:30: Sessió de música. 72:30: Sessió de música. 73:30: Sessió de música. 74:30: Sessió de música. 75:30: Sessió de música. 76:30: Sessió de música. 77:30: Sessió de música. 78:30: Sessió de música. 79:30: Sessió de música. 80:30: Sessió de música. 81:30: Sessió de música. 82:30: Sessió de música. 83:30: Sessió de música. 84:30: Sessió de música. 85:30: Sessió de música. 86:30: Sessió de música. 87:30: Sessió de música. 88:30: Sessió de música. 89:30: Sessió de música. 90:30: Sessió de música. 91:30: Sessió de música. 92:30: Sessió de música. 93:30: Sessió de música. 94:30: Sessió de música. 95:30: Sessió de música. 96:30: Sessió de música. 97:30: Sessió de música. 98:30: Sessió de música. 99:30: Sessió de música. 100:30: Sessió de música. 101:30: Sessió de música. 102:30: Sessió de música. 103:30: Sessió de música. 104:30: Sessió de música. 105:30: Sessió de música. 106:30: Sessió de música. 107:30: Sessió de música. 108:30: Sessió de música. 109:30: Sessió de música. 110:30: Sessió de música. 111:30: Sessió de música. 112:30: Sessió de música. 113:30: Sessió de música. 114:30: Sessió de música. 115:30: Sessió de música. 116:30: Sessió de música. 117:30: Sessió de música. 118:30: Sessió de música. 119:30: Sessió de música. 120:30: Sessió de música. 121:30: Sessió de música. 122:30: Sessió de música. 123:30: Sessió de música. 124:30: Sessió de música. 125:30: Sessió de música. 126:30: Sessió de música. 127:30: Sessió de música. 128:30: Sessió de música. 129:30: Sessió de música. 130:30: Sessió de música. 131:30: Sessió de música. 132:30: Sessió de música. 133:30: Sessió de música. 134:30: Sessió de música. 135:30: Sessió de música. 136:30: Sessió de música. 137:30: Sessió de música. 138:30: Sessió de música. 139:30: Sessió de música. 140:30: Sessió de música. 141:30: Sessió de música. 142:30: Sessió de música. 143:30: Sessió de música. 144:30: Sessió de música. 145:30: Sessió de música. 146:30: Sessió de música. 147:30: Sessió de música. 148:30: Sessió de música. 149:30: Sessió de música. 150:30: Sessió de música. 151:30: Sessió de música. 152:30: Sessió de música. 153:30: Sessió de música. 154:30: Sessió de música. 155:30: Sessió de música. 156:30: Sessió de música. 157:30: Sessió de música. 158:30: Sessió de música. 159:30: Sessió de música. 160:30: Sessió de música. 161:30: Sessió de música. 162:30: Sessió de música. 163:30: Sessió de música. 164:30: Sessió de música. 165:30: Sessió de música. 166:30: Sessió de música. 167:30: Sessió de música. 168:30: Sessió de música. 169:30: Sessió de música. 170:30: Sessió de música. 171:30: Sessió de música. 172:30: Sessió de música. 173:30: Sessió de música. 174:30: Sessió de música. 175:30: Sessió de música. 176:30: Sessió de música. 177:30: Sessió de música. 178:30: Sessió de música. 179:30: Sessió de música. 180:30: Sessió de música. 181:30: Sessió de música. 182:30: Sessió de música. 183:30: Sessió de música. 184:30: Sessió de música. 185:30: Sessió de música. 186:30: Sessió de música. 187:30: Sessió de música. 188:30: Sessió de música. 189:30: Sessió de música. 190:30: Sessió de música. 191:30: Sessió de música. 192:30: Sessió de música. 193:30: Sessió de música. 194:30: Sessió de música. 195:30: Sessió de música. 196:30: Sessió de música. 197:30: Sessió de música. 198:30: Sessió de música. 199:30: Sessió de música. 200:30: Sessió de música. 201:30: Sessió de música. 202:30: Sessió de música. 203:30: Sessió de música. 204:30: Sessió de música. 205:30: Sessió de música. 206:30: Sessió de música. 207:30: Sessió de música. 208:30: Sessió de música. 209:30: Sessió de música. 210:30: Sessió de música. 211:30: Sessió de música. 212:30: Sessió de música. 213:30: Sessió de música. 214:30: Sessió de música. 215:30: Sessió de música. 216:30: Sessió de música. 217:30: Sessió de música. 218:30: Sessió de música. 219:30: Sessió de música. 220:30: Sessió de música. 221:30: Sessió de música. 222:30: Sessió de música. 223:30: Sessió de música. 224:30: Sessió de música. 225:30: Sessió de música. 226:30: Sessió de música. 227:30: Sessió de música. 228:30: Sessió de música. 229:30: Sessió de música. 230:30: Sessió de música. 231:30: Sessió de música. 232:30: Sessió de música. 233:30: Sessió de música. 234:30: Sessió de música. 235:30: Sessió de música. 236:30: Sessió de música. 237:30: Sessió de música. 238:30: Sessió de música. 239:30: Sessió de música. 240:30: Sessió de música. 241:30: Sessió de música. 242:30: Sessió de música. 243:30: Sessió de música. 244:30: Sessió de música. 245:30: Sessió de música. 246:30: Sessió de música. 247:30: Sessió de música. 248:30: Sessió de música. 249:30: Sessió de música. 250:30: Sessió de música. 251:30: Sessió de música. 252:30: Sessió de música. 253:30: Sessió de música. 254:30: Sessió de música. 255:30: Sessió de música. 256:30: Sessió de música. 257:30: Sessió de música. 258:30: Sessió de música. 259:30: Sessió de música. 260:30: Sessió de música. 261:30: Sessió de música. 262:30: Sessió de música. 263:30: Sessió de música. 264:30: Sessió de música. 265:30: Sessió de música. 266:30: Sessió de música. 267:30: Sessió de música. 268:30: Sessió de música. 269:30: Sessió de música. 270:30: Sessió de música. 271:30: Sessió de música. 272:30: Sessió de música. 273:30: Sessió de música. 274:30: Sessió de música. 275:30: Sessió de música. 276:30: Sessió de música. 277:30: Sessió de música. 278:30: Sessió de música. 279:30: Sessió de música. 280:30: Sessió de música. 281:30: Sessió de música. 282:30: Sessió de música. 283:30: Sessió de música. 284:30: Sessió de música. 285:30: Sessió de música. 286:30: Sessió de música. 287:30: Sessió de música. 288:30: Sessió de música. 289:30: Sessió de música. 290:30: Sessió de música. 291:30: Sessió de música. 292:30: Sessió de música. 293:30: Sessió de música. 294:30: Sessió de música. 295:30: Sessió de música. 296:30: Sessió de música. 297:30: Sessió de música. 298:30: Sessió de música. 299:30: Sessió de música. 300:30: Sessió de música. 301:30: Sessió de música. 302:30: Sessió de música. 303:30: Sessió de música. 304:30: Sessió de música. 305:30: Sessió de música. 306:30: Sessió de música. 307:30: Sessió de música. 308:30: Sessió de música. 309:30: Sessió de música. 310:30: Sessió de música. 311:30: Sessió de música. 312:30: Sessió de música. 313:30: Sessió de música. 314:30: Sessió de música. 315:30: Sessió de música. 316:30: Sessió de música. 317:30: Sessió de música. 318:30: Sessió de música. 319:30: Sessió de música. 320:30: Sessió de música. 321:30: Sessió de música. 322:30: Sessió de música. 323:30: Sessió de música. 324:30: Sessió de música. 325:30: Sessió de música. 326:30: Sessió de música. 327:30: Sessió de música. 328:30: Sessió de música. 329:30: Sessió de música. 330:30: Sessió de música. 331:30: Sessió de música. 332:30: Sessió de música. 333:30: Sessió de música. 334:30: Sessió de música. 335:30: Sessió de música. 336:30: Sessió de música. 337:30: Sessió de música. 338:30: Sessió de música. 339:30: Sessió de música. 340:30: Sessió de música. 341:30: Sessió de música. 342:30: Sessió de música. 343:30: Sessió de música. 344:30: Sessió de música. 345:30: Sessió de música. 346:30: Sessió de música. 347:30: Sessió de música. 348:30: Sessió de música. 349:30: Sessió de música. 350:30: Sessió de música. 351:30: Sessió de música. 352:30: Sessió de música. 353:30: Sessió de música. 354:30: Sessió de música. 355:30: Sessió de música. 356:30: Sessió de música. 357:30: Sessió de música. 358:30: Sessió de música. 359:30: Sessió de música. 360:30: Sessió de música. 361:30: Sessió de música. 362:30: Sessió de música. 363:30: Sessió de música. 364:30: Sessió de música. 365:30: Sessió de música. 366:30: Sessió de música. 367:30: Sessió de música. 368:30: Sessió de música. 369:30: Sessió de música. 370:30: Sessió de música. 371:30: Sessió de música. 372:30: Sessió de música. 373:30: Sessió de música. 374:30: Sessió de música. 375:30: Sessió de música. 376:30: Sessió de música. 377:30: Sessió de música. 378:30: Sessió de música. 379:30: Sessió de música. 380:30: Sessió de música. 381:30: Sessió de música. 382:30: Sessió de música. 383:30: Sessió de música. 384:30: Sessió de música. 385:30: Sessió de música. 386:30: Sessió de música. 387:30: Sessió de música. 388:30: Sessió de música. 389:30: Sessió de música. 390:30: Sessió de música. 391:30: Sessió de música. 392:30: Sessió de música. 393:30: Sessió de música. 394:30: Sessió de música. 395:30: Sessió de música. 396:30: Sessió de música. 397:30: Sessió de música. 398:30: Sessió de música. 399:30: Sessió de música. 400:30: Sessió de música. 401:30: Sessió de música. 402:30: Sessió de música. 403:30: Sessió de música. 404:30: Sessió de música. 405:30: Sessió de música. 406:30: Sessió de música. 407:30: Sessió de música. 408:30: Sessió de música. 409:30: Sessió de música. 410:30: Sessió de música. 411:30: Sessió de música. 412:30: Sessió de música. 413:30: Sessió de música. 414:30: Sessió de música. 415:30: Sessió de música. 416:30: Sessió de música. 417:30: Sessió de música. 418:30: Sessió de música. 419:30: Sessió de música. 420:30: Sessió de música. 421:30: Sessió de música. 422:30: Sessió de música. 423:30: Sessió de música. 424:30: Sessió de música. 425:30: Sessió de música. 426:30: Sessió de música. 427:30: Sessió de música. 428:30: Sessió de música. 429:30: Sessió de música. 430:30: Sessió de música. 431:30: Sessió de música. 432:30: Sessió de música. 433:30: Sessió de música. 434:30: Sessió de música. 435:30: Sessió de música. 436:30: Sessió de música. 437:30: Sessió de música. 438:30: Sessió de música. 439:30: Sessió de música. 440:30: Sessió de música. 441:30: Sessió de música. 442:30: Sessió de música. 443:30: Sessió de música. 444:30: Sessió de música. 445:30: Sessió de música. 446:30: Sessió de música. 447:30: Sessió de música. 448:30: Sessió de música. 449:30: Sessió de música. 450:30: Sessió de música. 451:30: Sessió de música. 452:30: Sessió de música. 453:30: Sessió de música. 454:30: Sessió de música. 455:30: Sessió de música. 456:30: Sessió de música. 457:30: Sessió de música. 458:30: Sessió de música. 459:30: Sessió de música. 460:30: Sessió de música. 461:30: Sessió de música. 462:30: Sessió de música. 463:30: Sessió de música. 464:30: Sessió de música. 465:30: Sessió de música. 466:30: Sessió de música. 467:30: Sessió de música. 468:30: Sessió de música. 469:30: Sessió de música. 470:30: Sessió de música. 471:30: Sessió de música. 472:30: Sessió de música. 473:30: Sessió de música. 474:30: Sessió de música. 475:30: Sessió de música. 476:30: Sessió de música. 477:30: Sessió de música. 478:30: Sessió de música. 479:30: Sessió de música. 480:30: Sessió de música. 481:30: Sessió de música. 482:30: Sessió de música. 483:30: Sessió de música. 484:30: Sessió de música. 485:30: Sessió de música. 486:30: Sessió de música. 487:30: Sessió de música. 488:30: Sessió de música. 489:30: Sessió de música. 490:30: Sessió de música. 491:30: Sessió de música. 492:30: Sessió de música. 493:30: Sessió de música. 494:30: Sessió de música. 495:30: Sessió de música. 496:30: Sessió de música. 497:30: Sessió de música. 498:30: Sessió de música. 499:30: Sessió de música. 500:30: Sessió de música. 501:30: Sessió de música. 502:30: Sessió de música. 503:30: Sessió de música. 504:30: Sessió de música. 505:30: Sessió de música. 506:30: Sessió de música. 507:30: Sessió de música. 508:30: Sessió de música. 509:30: Sessió de música. 510:30: Sessió de música. 511:30: Sessió de música. 512:30: Sessió de música. 513:30: Sessió de música. 514:30: Sessió de música. 515:30: Sessió de música. 516:30: Sessió de música. 517:30: Sessió de música. 518:30: Sessió de música. 519:30: Sessió de música. 520:30: Sessió de música. 521:30: Sessió de música. 522:30: Sessió de música. 523:30: Sessió de música. 524:30: Sessió de música. 525:30: Sessió de música. 526:30: Sessió de música. 527:30: Sessió de música. 528:30: Sessió de música. 529:30: Sessió de música. 530:30: Sessió de música. 531:30: Sessió de música. 532:30: Sessió de música. 533:30: Sessió de música. 534:30: Sessió de música. 535:30: Sessió de música. 536:30: Sessió de música. 537:30: Sessió de música. 538:30: Sessió de música. 539:30: Sessió de música. 540:30: Sessió de música. 541:30: Sessió de música. 542:30: Sessió de música. 543:30: Sessió de música. 544:30: Sessió de música. 545:30: Sessió de música. 546:30: Sessió de música. 547:30: Sessió de música. 548:30: Sessió de música. 549:30: Sessió de música. 550:30: Sessió de música. 551:30: Sessió de música. 552:30: Sessió de música. 553:30: Sessió de música. 554:30: Sessió de música. 555:30: Sessió de música. 556:30: Sessió de música. 557:30: Sessió de música. 558:30: Sessió de música. 559:30: Sessió de música. 560:30: Sessió de música. 561:30: Sessió de música. 562:30: Sessió de música. 563:30: Sessió de música. 564:30: Sessió de música. 565:30: Sessió de música. 566:30: Sessió de música. 567:30: Sessió de música. 568:30: Sessió de música. 569:30: Sessió de música. 570:30: Sessió de música. 571:30: Sessió de música. 572:30: Sessió de música. 573:30: Sessió de música. 574:30: Sessió de música. 575:30: Sessió de música. 576:30: Sessió de música. 577:30: Sessió de música. 578:30: Sessió de música. 579:30: Sessió de música. 580:30: Sessió de música. 581:30: Sessió de música. 582:30: Sessió de música. 583:30: Sessió de música. 584:30: Sessió de música. 585:30: Sessió de música. 586:30: Sessió de música. 587:30: Sessió de música. 588:30: Sessió de música. 589:30: Sessió de música. 590:30: Sessió de música. 591:30: Sessió de música. 592:30: Sessió de música. 593:30: Sessió de música. 594:30: Sessió de música. 595:30: Sessió de música. 596:30: Sessió de música. 597:30: Sessió de música. 598:30: Sessió de música. 599:30: Sessió de música. 600:30: Sessió de música. 601:30: Sessió de música. 602:30: Sessió de música. 603:30: Sessió de música. 604:30: Sessió de música. 605:30: Sessió de música. 606:30: Sessió de música. 607:30: Sessió de música. 608:30: Sessió de música. 609:30: Sessió de música. 610:30: Sessió de música. 611:30: Sessió de música. 612:30: Sessió de música. 613:30: Sessió de música. 614:30: Sessió de música. 615:30: Sessió de música. 616:30: Sessió de música. 617:30: Sessió de música. 618:30: Sessió de música. 619:30: Sessió de música.